

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 2158/1999 van de Raad van 11 oktober 1999 betreffende een verbod op de levering aan Indonesië van uitrusting die voor binnenlandse repressie of terrorisme kan worden gebruikt** 1
- Verordening (EG) nr. 2159/1999 van de Commissie van 12 oktober 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 8
- Verordening (EG) nr. 2160/1999 van de Commissie van 12 oktober 1999 betreffende de afgifte van certificaten voor de invoer van bananen in het kader van de tariefcontingenten en de invoer van traditionele ACS-bananen, voor het vierde kwartaal van 1999 (tweede periode) 10
- ★ **Verordening (EG) nr. 2161/1999 van de Commissie van 12 oktober 1999 betreffende het opleggen van verdere eisen aan importeurs of fabrikanten van een bepaalde prioriteitsstof voor het testen van die stoffen als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen** 11
- ★ **Verordening (EG) nr. 2162/1999 van de Commissie van 12 oktober 1999 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2848/98 in de sector ruwe tabak en tot vaststelling van de overgangsmaatregelen voor het gebruik van de specifieke steun alsmede van de verhouding tussen het variabele premiegedeelte en de premie voor soortengroep VII (Katerini) in Italië voor de oogst van de jaren 1999, 2000 en 2001** 13
- ★ **Verordening (EG) nr. 2163/1999 van de Commissie van 12 oktober 1999 tot vaststelling voor het verkoopseizoen 1999, van het geraamde inkomensverlies en van het geraamde premiebedrag per ooi en per geit alsmede van het tweede voorschot op deze premie** 18

Verordening (EG) nr. 2164/1999 van de Commissie van 12 oktober 1999 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95 20

Verordening (EG) nr. 2165/1999 van de Commissie van 12 oktober 1999 betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit 22

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

1999/666/EG:

- * **Besluit nr. 1/1999 van de Associatieraad EU-Letland van 23 juli 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de deelname van Letland aan communautaire programma's op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002) en op het gebied van onderzoek en onderwijs (1998-2002)** 23

Verklaring van Letland en de Gemeenschap 30

1999/667/EG:

- * **Reglement van orde van de Samenwerkingsraad tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Oezbekistan, anderzijds, van 13 september 1999** 31

1999/668/EG:

- * **Besluit van de Raad van 4 oktober 1999 houdende benoeming van vijf leden van het Comité van de Regio's** 36

Commissie

1999/669/EG, Euratom:

- * **Aanbeveling van de Commissie van 15 september 1999 inzake een classificatiesysteem voor vast radioactief afval (SEC(1999) 1302 def.)** 37

Rectificaties

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 2131/1999 van de Commissie van 6 oktober 1999 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2805/95 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de wijnbouwsector (PB L 261 van 7.10.1999) 46

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**VERORDENING (EG) Nr. 2158/1999 VAN DE RAAD
van 11 oktober 1999**

betreffende een verbod op de levering aan Indonesië van uitrusting die voor binnenlandse repressie of terrorisme kan worden gebruikt

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 301,

Gelet op Gemeenschappelijk Standpunt 1999/624/GBVB van de Raad van 16 september 1999, betreffende beperkende maatregelen tegen de Republiek Indonesië⁽¹⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Gemeenschappelijk Standpunt 1999/624/GBVB voorziet, in het licht van de huidige situatie in Oost-Timor, waar ernstige schendingen van de mensenrechten en het internationaal humanitair recht plaatsvinden, in een verbod op de levering aan Indonesië van uitrusting die voor binnenlandse repressie of terrorisme kan worden gebruikt.
- (2) Deze maatregel valt binnen de werkingssfeer van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.
- (3) Bijgevolg en ter voorkoming van concurrentiedistorties is communautaire wetgeving noodzakelijk voor de toepassing van deze maatregel voorzover het gaat om het grondgebied van de Gemeenschap; voor de toepassing van deze verordening wordt dat grondgebied geacht het gehele grondgebied te omvatten van alle lidstaten waarop het Verdrag tot oprichting van de Gemeenschap van toepassing is, onder de in dat Verdrag bepaalde voorwaarden.
- (4) Er dient te worden voorzien in een procedure om zo nodig de lijst van uitrusting die voor binnenlandse repressie of terrorisme zou kunnen worden gebruikt, te wijzigen.
- (5) De Commissie en de lidstaten dienen elkaar in kennis te stellen van de krachtens deze verordening getroffen maatregelen en van andere relevante informatie waarover zij in verband met deze verordening beschikken, onverminderd de bestaande verplichtingen met betrekking tot sommige van de betrokken goederen.
- (6) Gezien de mogelijk beperkte looptijd van de verordening dient te worden vastgesteld dat onmiddellijk sancties

kunnen worden opgelegd wanneer de bepalingen van de verordening worden overtreden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een verbod ingesteld op de bewuste en opzettelijke:

- a) directe of indirecte verkoop, levering, uitvoer of verzending van uitrusting vermeld in delen A en B van bijlage I, al dan niet van oorsprong uit de Gemeenschap, aan iedere persoon of ieder lichaam in de Republiek Indonesië en aan iedere persoon of ieder lichaam met het oog op zakelijke transacties die plaatsvinden op of vanaf het grondgebied van de Republiek Indonesië;
- b) deelname aan aanvervante activiteiten die tot doel of tot gevolg hebben dat de onder a) bedoelde transacties of activiteiten direct of indirect worden bevorderd.

2. De in bijlage II genoemde bevoegde autoriteiten van de lidstaten kunnen toestemming verlenen voor de in lid 1 bedoelde transacties of activiteiten met betrekking tot de in bijlage I, deel B, genoemde goederen, wanneer zij afdoende bewijzen hebben verkregen dat het eindgebruik van deze goederen niet binnenlandse repressie of terrorisme is.

Artikel 2

De Raad keurt met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op basis van een voorstel van de Commissie de wijzigingen aan van de lijst in bijlage I goed.

De bijlage omvat geen artikelen die speciaal voor militair gebruik ontworpen of aangepast zijn en die reeds vallen onder het wapenembargo dat is ingesteld op grond van artikel 1 van Gemeenschappelijk Standpunt 1999/624/GBVB.

Artikel 3

Iedere lidstaat bepaalt welke sancties moeten worden opgelegd wanneer de bepalingen van deze verordening worden overtreden.

⁽¹⁾ PB L 245 van 17.9.1999, blz. 53.

In afwachting van de eventueel vereiste vaststelling van daartoe strekkende wetgeving worden bij overtreding van de bepalingen van deze verordening de sancties opgelegd die de lidstaten vaststellen overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 926/98 van de Raad van 27 april 1998 betreffende de beperking van bepaalde economische betrekkingen met de Federale Republiek Joegoslavië ⁽¹⁾.

Artikel 4

De Commissie en de lidstaten stellen elkaar, voorzover zij daartoe niet uit anderen hoofde verplicht zijn, in kennis van de krachtens deze verordening getroffen maatregelen en van andere terzake dienende gegevens, waarover zij beschikken in verband met deze verordening, zoals schendingen en toepassingsproblemen, door nationale rechters gedane uitspraken of besluiten van relevante internationale fora en toestemmingen die op grond van artikel 1, lid 2, worden verleend.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 11 oktober 1999.

Artikel 5

Deze verordening is van toepassing op:

- het grondgebied van de Europese Gemeenschap, met inbegrip van haar luchtruim,
- aan boord van vlieg- of vaartuigen die onder de jurisdictie van een lidstaat vallen,
- alle zich elders bevindende personen die onderdaan van een lidstaat zijn, en
- alle volgens het recht van een lidstaat erkende of opgerichte lichamen.

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing tot 17 januari 2000.

Voor de Raad

De Voorzitter

T. HALONEN

⁽¹⁾ PB L 130 van 1.5.1998, blz. 1.

BIJLAGE I

UITRUSTING VOOR BINNENLANDSE REPRESSIE OF TERRORISME BEDOELD IN ARTIKEL 1

(Onderstaande lijst bevat geen goederen die speciaal voor militair gebruik zijn ontworpen of aangepast en die vallen onder het krachtens Gemeenschappelijk Standpunt 1999/624/GBVB ingestelde wapenembargo)

DEEL A

Kogelbestendige helmen, helmen voor oproerbeheersing, schilden voor oproerbeheersing en kogelbestendige schilden, alsmede speciaal hiervoor ontworpen onderdelen;

speciaal ontworpen vingerafdrukkenapparatuur;

elektrisch bediende zoeklichten;

constructiematerieel met bescherming tegen kogels;

jachtmessen;

speciaal ontworpen materieel voor het vervaardigen van jachtgeweren;

handlaaduitrusting voor munitie;

uitrusting voor het onderscheppen van berichten;

optische halfgeleiderdetectoren;

beeldversterkerbuizen;

telescopische vuurwapenvizieren;

wapens met gladde loop en bijbehorende munitie, voorzover niet speciaal ontworpen voor militair gebruik, alsook speciaal daarvoor ontworpen onderdelen,

met uitzondering van:

1. seinpistolen
2. luchtdruk- of patroongeweren die ontworpen zijn als industriegereedschap of voor het op humane wijze bedwelmen van dieren;

simulatieapparatuur voor opleiding in het gebruik van vuurwapens en speciaal daarvoor ontworpen of aangepaste onderdelen en toebehoren;

bommen en granaten, voorzover niet speciaal ontworpen voor militair gebruik, en speciaal daarvoor ontworpen onderdelen;

lichaamspantsering, voorzover niet vervaardigd volgens militaire normen of specificaties, en speciaal daarvoor ontworpen onderdelen;

op alle wielen aangedreven, niet-weggebonden bedrijfsvoertuigen, vervaardigd met of voorzien van bescherming tegen kogels, alsmede profielpantsering voor dergelijke voertuigen;

waterkanonnen en speciaal daarvoor ontworpen of aangepaste onderdelen;

voertuigen uitgerust met een waterkanon;

voertuigen die speciaal zijn ontworpen of aangepast om door middel van stroomstoten indringers af te weren, en onderdelen daarvoor die speciaal voor dat doel zijn ontworpen of aangepast;

geluidsapparaten die door de fabrikant of de leverancier worden omschreven als geschikt voor oproerbeheersing, en speciaal daarvoor ontworpen onderdelen;

voetboeien, groeps- en individuele kluisters en stroomgordels die speciaal zijn ontworpen voor het in hun bewegingen beperken van mensen,

met uitzondering van:

- handboeien waarvan de maximumafmeting over alles, met inbegrip van de ketting, indien gesloten, ten hoogste 240 mm bedraagt;

draagbare toestellen die ontworpen of aangepast zijn voor oproerbeheersing of zelfbescherming door het toedienen van een stof die mensen tijdelijk kan uitschakelen (zoals traangas of peperspray), alsmede speciaal daarvoor ontworpen onderdelen;

draagbare toestellen die zijn ontworpen of aangepast ten behoeve van oproerbeheersing of zelfbescherming door toediening van elektrische schokken (met inbegrip van stroomstokken, stroomschilden, verdrovingsgeweren en geweren voor het afvuren van schokpijltjes (tasers)), alsmede onderdelen daarvoor die speciaal voor dat doel ontworpen of aangepast zijn;

elektronische uitrusting voor het opsporen van verborgen explosieven en speciaal daarvoor ontworpen onderdelen;

met uitzondering van:

inspectieapparatuur waarbij gebruik gemaakt wordt van TV-apparatuur of x-stralen;

elektronische storingsuitrusting die speciaal ontworpen is ter voorkoming van het door middel van radiosignalen op afstand doen exploderen van geïmproviseerde explosiemiddelen alsmede speciaal daarvoor ontworpen onderdelen;

uitrusting en toestellen die speciaal ontworpen zijn voor het al dan niet elektronisch inleiden van explosies, met inbegrip van ontstekingsstoestellen, detonatoren, ontstekers, „boosters” en slagkoord, alsmede speciaal daarvoor ontworpen onderdelen,

met uitzondering van:

uitrusting en toestellen die speciaal ontworpen zijn voor een specifiek commercieel gebruik, zijnde het in werking stellen of de werking, door detonatie, van andere uitrusting of toestellen die niet het veroorzaken van explosies tot functie hebben (bijvoorbeeld toestellen voor het opblazen van airbags, toestellen voor het stopzetten, door middel van een elektrische golf, van de aandrijving van sprinknerinstallaties;

uitrusting en toestellen ontworpen voor het opruimen van explosieven,

met uitzondering van:

1. bomdempers;
2. containers ontworpen voor het omhullen van voorwerpen waarvan bekend is of vermoed wordt dat het geïmproviseerde explosiemiddelen zijn;

nachtzicht- en thermische beeldvormingsapparatuur alsmede beeldversterkerbuizen of halfgeleidersensoren daarvoor;

de voor alle opgesomde goederen speciaal ontworpen software en vereiste technologie.

DEEL B

ladingen voor directionele explosies;

de volgende explosieven en aanverwante stoffen:

- amatol,
- nitrocellulose (meer dan 12,5 % stikstofgehalte),
- nitroglycol,
- penta-erythritol tetranitraat (PETN),
- picrylchloride,
- trinitrofenylmethylnitramine (tetryl),
- 2, 4, 6-trinitrotolueen (TNT).

De voor alle opgesomde goederen speciaal ontworpen software en vereiste technologie.

BIJLAGE II

LIJST VAN AUTORITEITEN BEDOELD IN ARTIKEL 1, LID 2

BELGIË

Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
Directie-generaal van de Buitenlandse Economische en Bilaterale Betrekkingen
Dienst Centraal en Oost-Europa (B 13)
De heer Filip David
Karmelietenstraat 15
B-1000 Brussel

Ministère des affaires étrangères, du commerce extérieur et de la coopération au développement
Direction générale des relations économiques et bilatérales extérieures
Service Europe centrale et orientale (B 13)
M. Filip David
Rue des Petits Carmes 15
B-1000 Bruxelles
Tel. (32-2) 501 81 64
Fax (32-2) 501 88 27

DENEMARKEN

Erhvervsfremmestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø
Tel. (45) 35 46 60 00
Fax (45) 35 46 60 01

DUITSLAND

Bundesausfuhramt
Referat 214, Herr Pietsch
Frankfurterstraße 29-35
D-65760 Eschborn
Tel. (49-6196) 908 689
Fax (49-6196) 908 412

GRIEKENLAND

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
Γενική Γραμματεία Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων
Διεύθυνση Διαδικασιών Εξωτερικού Εμπορίου
Κα Μπάρτζη — Κοσ Ιγγλέσης
Οδός Κορνάρου 1
GR-105 63 Αθήνα

(Ministry of National Economy
General Secretariat of International Economic Relations
Directorate of External Trade
Mrs. Bartzi or Mr. Igleisis
1, Kornarou Street
GR-105 63 Athens)
Tel. (30-1) 328 60 51 53
Fax (30-1) 328 60 94, 328 60 59

Κύριος Γεώργιος Χριστοφής
Πληρεξούσιος Υπουργός Β'
Γραφείο Κυρώσεων
Βασιλίσσης Σοφίας 1, 7^{ος} όροφος
GR-106 71 Αθήνα

(Mr. George Christofis,
Minister Plenipotentiary
Sanctions Bureau
1, Vasilissis Sofias, 7th floor
GR-106 71 Athens)
Tel. (30-1) 368 12 25
Fax (30-1) 368 12 34

SPANJE

Ministerio de Economía y Hacienda
Secretaría General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Tel.: (34-91) 349 38 60
Fax: (34-91) 457 28 63

FRANKRIJK

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction générale des douanes et des droits indirects
Bureau E/2 — Cellule Embargo
M^{lle} Diane Foreau
23 bis, rue de l'Université
F-75700 Paris Cedex 07 S.P.
Tel.: (33-1) 44 74 48 93
Fax: (33-1) 44 74 48 97

IERLAND

Licensing Unit (Mr Michael Greene)
Department of Enterprise, Trade and Employment
Kildare Street
Dublin 2
Ireland
Tel. (353-1) 631 24 46
Fax (353-1) 676 61 54
e-mail: greenem@entemp.irlgov.ic

ITALIË

Ministero del Commercio con l'Estero
Gabinetto
Viale Boston 25
I-00144 Roma
Tel. (39-06) 59 64 75 47
Fax (39-06) 59 64 74 94
e-mail: INFO@MincomesIT

LUXEMBURG

Office des Licences
M. A. Paulus
BP 113
L-2011 Luxembourg
Tel.: (352) 478 23 70
Fax: (352) 46 61 38
e-mail: andre.paulus@mae.etat.lu

NEDERLAND

Ministerie van Economische Zaken
Directoraat-generaal van de Buitenlandse Economische Betrekkingen
Directie Handelspolitiek en Investeringsbeleid
Afdeling Exportcontrole en Sanctiebeleid (BEB/DHI/ES)
mw. drs. C.M. van Dantzig
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
Nederland
Tel. (31-70) 379 63 57/63 80
Fax (31-70) 379 73 92
e-mail: e.m.vandantzig@minez.nl

OOSTENRIJK

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten, Gruppe II.a
Landstraße Hauptstraße 55-57
A-1030 Wien
Tel. (43-1) 711 02/361
Fax (43-1) 715 83 47

PORTUGAL

Ministério da Economia
Direcção-Geral das Relações Económicas Internacionais
Alice Rodrigues/José Gomes
Avenida da República, 79
P-Lisboa
Tel.: (351-1) 791 19 43
Fax: (351-1) 796 37 23

FINLAND

Ulkoasiainministeriö
PL 176
FIN-00161 Helsinki
Tel. (358-9) 13 41 55 55
Fax (358-9) 62 98 40

Utrikesministeriet
PL 176
FIN-00161 Helsingfors
Tel. (358-9) 13 41 55 55
Fax (358-9) 62 98 40

ZWEDEN

Regeringskansliet
Utrikesdepartementet
Rättssekretariatet för EU-frågor
Fredsgatan 6
S-103 39 Stockholm
Tfn (46-8) 405 10 00
Fax (46-8) 723 11 76

VERENIGD KONINKRIJK

Export Policy Unit
Department of Trade and Industry
Kingsgate House
66-74, Victoria Street
London SW1E 6SW
United Kingdom
Tel. (44-171) 215 89 98
Fax (44-171) 215 85 19

EUROPESE GEMEENSCHAP

European Commission
Directorate-General I
Mr A. de Vries, DM24 5/75
Tel. (32-2) 295 68 80
Fax (32-2) 295 73 31
e-mail: anthonius.de-vries@dg1.cec.be

VERORDENING (EG) Nr. 2159/1999 VAN DE COMMISSIE
van 12 oktober 1999
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in de bijlage bij die verordening zijn

vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 12 oktober 1999 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	109,0
	060	108,4
	204	80,0
	999	99,1
0707 00 05	052	90,2
	628	130,8
	999	110,5
0709 90 70	052	67,7
	999	67,7
0805 30 10	052	62,8
	388	72,6
	524	54,4
	528	67,5
	999	64,3
0806 10 10	052	99,8
	064	91,9
	400	209,9
	999	133,9
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060
388		63,8
400		56,9
480		48,9
800		177,4
804		52,1
999		73,1
0808 20 50	052	95,2
	064	59,4
	388	177,3
	999	110,6

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2645/98 van de Commissie (PB L 335 van 10.12.1998, blz. 22). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 2160/1999 VAN DE COMMISSIE
van 12 oktober 1999

**betreffende de afgifte van certificaten voor de invoer van bananen in het kader van de tariefcontingen-
tenten en de invoer van traditionele ACS-bananen, voor het vierde kwartaal van 1999 (tweede
periode)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1257/1999 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2362/98 van de Commissie van 28 oktober 1998 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad betreffende de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 756/1999 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 18, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 2 en in de bijlage van Verordening (EG) nr. 1998/1999 van de Commissie ⁽⁵⁾ zijn voor het vierde kwartaal van 1999 de hoeveelheden vastgesteld die beschikbaar zijn met het oog op de tweede periode voor de indiening van de aanvragen als bedoeld in artikel 18 van Verordening (EG) nr. 2362/98.

- (2) Op grond van artikel 18, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2362/98 moet op basis van de in de tweede periode ingediende aanvragen onverwijld worden bepaald voor welke hoeveelheden voor de betrokken oorsprongsgebieden certificaten kunnen worden afgegeven.

- (3) Deze verordening moet onmiddellijk in werking treden, om de certificaten zo snel mogelijk te kunnen afgeven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de nieuwe aanvragen als bedoeld in artikel 18 van Verordening (EG) nr. 2362/98 worden, voor de tweede periode van het vierde kwartaal van 1999, in het kader van de invoerrege-
ling voor bananen, de tariefcontingenten en de invoer van ACS-bananen, invoercertificaten afgegeven voor de in de certifi-
caataanvraag vermelde hoeveelheid.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 47 van 25.2.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

⁽³⁾ PB L 293 van 31.10.1998, blz. 32.

⁽⁴⁾ PB L 98 van 13.4.1999, blz. 10.

⁽⁵⁾ PB L 247 van 18.9.1999, blz. 10.

VERORDENING (EG) Nr. 2161/1999 VAN DE COMMISSIE
van 12 oktober 1999

betreffende het opleggen van verdere eisen aan importeurs of fabrikanten van een bepaalde prioriteitsstof voor het testen van die stoffen als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad van 23 maart 1993 inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen ⁽¹⁾, met name op artikel 10, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 793/93 is bepaald dat de lidstaat die als rapporteur verantwoordelijk is voor een bepaalde stof, de door de fabrikant(en) of importeur(s) verstrekte gegevens beoordeelt en na raadpleging van de betrokken fabrikant(en) of importeur(s) bepaalt in welke gevallen het met het oog op de risicobeoordeling noodzakelijk is nadere inlichtingen en/of aanvullend onderzoek van bovengenoemde fabrikant(en) of importeur(s) te verlangen.
- (2) De Commissie is door een als rapporteur aangewezen lidstaat in kennis gesteld van de noodzaak om van de importeurs of fabrikanten van een bepaalde prioriteitsstof die aan een risicobeoordeling is onderworpen te verlangen dat deze binnen een bepaalde periode verder wordt onderzocht.
- (3) In artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 793/93 is bepaald dat in het geval een stof als zodanig of in een preparaat door verschillende fabrikanten of importeurs wordt geproduceerd of ingevoerd, mag het aanvullend

onderzoek door een van de fabrikanten of importeurs namens de andere betrokken fabrikanten of importeurs worden uitgevoerd. De andere betrokken fabrikanten of importeurs zullen naar dit onderzoek verwijzen en zullen op billijke en rechtvaardige wijze in de kosten delen.

- (4) De bepalingen van deze verordening zijn in overeenstemming met het advies van het Comité dat krachtens artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 793/93 is ingesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De fabrikant(en) en/of importeur(s) zoals bedoeld in artikel 10, lid 1 van Verordening (EEG) nr. 793/93, van de in bijlage bij deze verordening genoemde stof, voeren het hier genoemde onderzoek uit en verstrekken de desbetreffende resultaten aan de lidstaat die als rapporteur is aangewezen.

2. Deze resultaten dienen binnen de periode welke ook in de bijlage is opgegeven te worden meegedeeld (gerekend vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening).

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 oktober 1999.

Voor de Commissie
Margot WALLSTRÖM
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 84 van 5.4.1993, blz. 1.

BIJLAGE

	EINECS-nr.	CAS-nr.	Naam van de stof	Rapporteur	Testvoorschriften	Maanden
1	263-125-1	61790-33-8	Aminen, talk-alkyl ⁽¹⁾	D	OESO TG 421 ⁽²⁾	6

⁽¹⁾ Stof opgenomen in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2268/95 van de Commissie (PB L 231 van 28.9.95, blz. 18).

⁽²⁾ Richtlijn van de OESO voor het testen van chemische stoffen — Afdeling 4 — Gevolgen voor de gezondheid TG nr. 421: „Reproduction/Developmental Toxicity Screening Test” (oorspronkelijke richtlijn goedgekeurd op 27 juli 1995).

**VERORDENING (EG) Nr. 2162/1999 VAN DE COMMISSIE
van 12 oktober 1999**

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2848/98 in de sector ruwe tabak en tot vaststelling van de overgangsmaatregelen voor het gebruik van de specifieke steun alsmede van de verhouding tussen het variabele premiegedeelte en de premie voor soortengroep VII (Katerini) in Italië voor de oogst van de jaren 1999, 2000 en 2001

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 660/1999 ⁽²⁾, en met name op de artikelen 7, 14 bis en 27,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2848/98 van de Commissie van 22 december 1998 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad ten aanzien van de premiereregeling, de productiequota en de aan de telersverenigingen toe te kennen specifieke steun in de sector ruwe tabak ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1373/1999 ⁽⁴⁾, zijn de voorwaarden vastgesteld waaraan een telersvereniging moet voldoen om te worden erkend. Om de kwaliteit van de door verschillende telersverenigingen geproduceerde tabak beter te kunnen vergelijken, en om ervoor te zorgen dat de leden van telersverenigingen technische bijstand krijgen, moet de mogelijkheid worden geschapen om de activiteiten van telersverenigingen te beperken tot erkende productiegebieden.
- (2) Om te garanderen dat het variabele premiegedeelte goed functioneert en dat de controles op doeltreffende wijze worden uitgevoerd, moet nader worden bepaald dat de aankoopprijs die in aanmerking moet worden genomen voor de berekening van het variabele gedeelte van de premie de bij de levering vastgestelde prijs is, en dat de tabaksplanten vóór 15 juni van ieder oogstjaar moeten worden uitgeplant, waarbij moet worden voorzien in een sanctie bij niet-inachtneming van deze bepaling.
- (3) In artikel 19, lid 5, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 2848/98 is bepaald dat aan de producenten een voorschot van 50 % van de premie wordt uitgekeerd. Om de administratieve procedures in de lidstaten te vereenvoudigen, moet worden bepaald dat het maximumbedrag van het voorschot gelijk is aan het vaste gedeelte van de premie.
- (4) In artikel 19, lid 5, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 2848/98 is bepaald dat het voorschot vanaf 16 oktober van het oogstjaar wordt betaald binnen 30 dagen na de indiening van het verzoek daartoe, behalve wanneer dat verzoek vóór 16 september wordt inge-

diend, in welk geval de termijn 60 dagen bedraagt. Aangezien de oogst in sommige lidstaten op 1 augustus begint, moet die termijn tot 77 dagen worden verlengd.

- (5) In artikel 31, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2848/98 is bepaald dat wanneer een tabaksteeltbedrijf om welke reden dan ook aan een derde wordt overgedragen, het nieuwe bedrijfshoofd vanaf de datum van de overdracht het recht op het productiequotumattest voor de hele referentieperiode krijgt. Om de controleprocedures doeltreffender te maken en om te voorkomen dat de regels worden omzeild, moet worden bepaald dat de lidstaten de mogelijkheid krijgen een uiterste datum voor de overdracht vast te stellen, zodat bij overdracht, behalve in geval van overlijden, het nieuwe bedrijfshoofd het recht op het productiequotumattest voor het lopende oogstjaar krijgt als de overdracht vóór die datum gebeurt.
- (6) Een teeltcontract wordt overeenkomstig artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2848/98 gesloten tussen een bedrijf voor eerste bewerking van de tabak enerzijds en een telersvereniging of een niet bij een vereniging aangesloten individuele producent anderzijds, en in dit contract wordt onder andere de precieze plaats aangegeven waar de tabak wordt geteeld, alsmede de oppervlakte van het betrokken perceel. In artikel 40, lid 2, vijfde streepje, van die verordening is bepaald dat de telersverenigingen de specifieke steun mogen gebruiken om toe te zien op de naleving van de communautaire regelgeving binnen de telersvereniging. In die gevallen waarin het werkelijk betaalde perceel niet overeenkomt met het in het teeltcontract aangegeven perceel, moeten de sancties voor de individuele telers dus worden verscherpt en moeten de sancties ook worden verscherpt door ze niet alleen op de individuele teler, maar ook op de telersvereniging toe te passen.
- (7) Ten minste de helft van de specifieke steun moet door de telersverenigingen worden gebruikt voor de in artikel 40, lid 2, eerste, tweede en derde streepje, van Verordening (EG) nr. 2848/98 bedoelde uitgaven, zoals bepaald in lid 3 van datzelfde artikel. In verband met de wijziging van de voorwaarden voor erkenning van de telersverenigingen die met ingang van het oogstjaar 1999 van toepassing is, moet worden bepaald dat gedurende een overgangperiode van twee jaar de specifieke steun flexibeler mag worden gebruikt teneinde de telersverenigingen de mogelijkheid te geven om zodanige reorganisaties te verrichten dat de marktwaarde van de producten van de leden kan worden verhoogd, en kan worden toegezien op de naleving van de communautaire regelgeving binnen de vereniging.

⁽¹⁾ PB L 215 van 30.7.1992, blz. 70.

⁽²⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 10.

⁽³⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB L 162 van 26.6.1999, blz. 47.

- (8) De Raad heeft bij Verordening (EG) nr. 660/1999 een garantiedrempel ingesteld voor groep VII (Katerini en vergelijkbare soorten) in Italië; daarom moet voor Italië het aandeel van het variabele gedeelte in de totale premie voor deze soortengroep worden vastgesteld, en daarbij moet dezelfde verhouding worden aangehouden als voor die soortengroep voor Griekenland is vastgesteld.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor tabak,

5. Artikel 31, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Wanneer een tabaksteeltbedrijf om welke reden dan ook aan een derde wordt overgedragen, krijgt het nieuwe bedrijfshoofd het recht op het productiequotumattest met ingang van de datum van registratie bij de bevoegde autoriteit.

De lidstaten stellen een termijn en/of een uiterste datum vast voor de registratie van de overdracht bij de bevoegde autoriteit. Behalve in geval van overlijden gaat, wanneer de overdracht bij de bevoegde autoriteit voor registratie is ingediend na de door de betrokken lidstaat vastgestelde termijn, het recht op het productiequotumattest in bij de volgende oogst.”

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2848/98 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan artikel 3, lid 1, onder g), wordt de volgende alinea toegevoegd:

„niettemin kan een telersvereniging haar activiteiten beperken tot bepaalde productiegebieden. In dat geval mag een individuele producent die zowel binnen de betrokken productiegebieden als daarbuiten tabak produceert, toch lid worden van de telersvereniging voor zijn hele productie, op voorwaarde dat zijn productie in overwegende mate uit het productiegebied van die telersvereniging afkomstig is;”

2. Aan artikel 9, lid 3, wordt de volgende littera l) toegevoegd:

„l) de verbintenis van de producent om de tabak uiterlijk op 15 juni van het oogstjaar op het betrokken perceel uit te planten. Eventuele verdragen bij het uitplanten moet de telersvereniging of de niet bij een telersvereniging aangesloten individuele producent echter vóór die datum per aangetekende brief en met opgave van redenen en eventuele wijzigingen van het perceel aan de verwerker en de bevoegde instantie van de lidstaat melden.”

3. Aan artikel 18 wordt het volgende lid 6 toegevoegd:

„6. Voor de berekening van het variabele gedeelte van de premie geldt de bij de levering vastgestelde aankoop prijs per partij.”

4. Artikel 19, lid 5, wordt vervangen door:

„5. Het voorschot, dat maximaal gelijk is aan het vaste gedeelte van de te betalen premie, wordt slechts uitgekeerd wanneer een zekerheid wordt gesteld waarvan het bedrag overeenkomt met het voorschot, verhoogd met 15 %.

Het voorschot wordt vanaf 16 oktober van het oogstjaar betaald binnen 30 dagen na indiening van het in lid 2 bedoelde verzoek en overlegging van het bewijs dat de zekerheid gesteld is, behalve wanneer dat verzoek vóór 16 september wordt ingediend, in welk geval de termijn 77 dagen bedraagt.”

6. In artikel 40 wordt lid 3 vervangen door:

„3. De in lid 2, eerste, tweede en derde streepje, bedoelde uitgaven moeten voor de oogst van 1999 met ten minste 30 %, voor die van 2000 met ten minste 40 %, en voor die van daarop volgende jaren met ten minste 50 % van het totaalbedrag van de specifieke steun overeenkomen.”

7. In artikel 50 worden de leden 1 en 2 vervangen en worden de leden 2 bis en 2 ter toegevoegd:

„1. Als bij controle wordt geconstateerd dat de tabak niet uiterlijk op 15 juni van het oogstjaar op het in het teeltcontract aangegeven perceel is uitgeplant, verliest de producent:

- a) 50 % van de premie voor de lopende oogst, als de tabak uiterlijk op 30 juni wordt uitgeplant,
- b) alle premierechten voor de lopende oogst, als de tabak na 30 juni maar uiterlijk op 30 juli wordt uitgeplant.

Als de individuele producent geen tabak teelt of zijn tabak pas ná 30 juli van het lopende oogstjaar uitplant, verliest hij ieder recht op de premie voor de lopende oogst en op een productiequotum voor de volgende oogst.

2. Als de daadwerkelijk betaalde oppervlakte meer dan 10 % kleiner is dan de gedeclareerde, worden de aan de betrokken producent voor de betrokken oogst uit te keren premie en het eventueel aan dezelfde producent voor de volgende oogst toe te kennen productiequotum verlaagd met tweemaal het geconstateerde verschil.

2 bis. Onverminderd het bepaalde in lid 2, geldt dat als het perceel waar de tabak wordt geteeld niet het perceel is dat in het geregistreerde teeltcontract is aangegeven, de voor de lopende oogst aan de betrokken producent te betalen premie met 5 % wordt verlaagd.

2 ter. Bij toepassing van de in de leden 1, 2, en 2 bis bedoelde sancties wordt, als de individuele producent lid is van een telersvereniging, de specifieke steun voor die telersvereniging verlaagd met een bedrag dat gelijk is aan de helft van het bedrag van de verlaging die op de producent wordt toegepast. Als deze sancties twee jaar na elkaar zijn toegepast, worden ze vanaf het derde jaar verdubbeld.”

8. Bijlage V, letter B), wordt vervangen door de nieuwe letter B) in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 1 is van toepassing met ingang van de oogst van 1999, behalve de punten 1, 2, 3, 5 en 7, die van toepassing zijn met ingang van de oogst van 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

„B) Aandeel van het variabele premiegedeelte in de totale premie

1999

	I (Flue-cured)	II (Light air-cured)	III (Dark air-cured)	IV (Fire-cured)	V (Sun-cured)	Overige		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italië	20 %	20 %	20 %	20 %	25 %		15 %	
Griekenland	20 %	20 %			25 %	15 %	15 %	15 %
Spanje	20 %	20 %	20 %	20 %				
Portugal	20 %	20 %						
Frankrijk	20 %	20 %	20 %					
Duitsland	20 %	20 %	20 %					
België		20 %	20 %					
Oostenrijk	20 %	20 %	20 %					

2000

	I (Flue-cured)	II (Light air-cured)	III (Dark air-cured)	IV (Fire-cured)	V (Sun-cured)	Overige		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italië	25 %	25 %	25 %	25 %	35 %		20 %	
Griekenland	25 %	25 %			35 %	20 %	20 %	20 %
Spanje	25 %	25 %	25 %	25 %				
Portugal	25 %	25 %						
Frankrijk	25 %	25 %	25 %					
Duitsland	25 %	25 %	25 %					
België		25 %	25 %					
Oostenrijk	25 %	25 %	25 %					

2001 en volgende oogsten

	I (Flue-cured)	II (Light air-cured)	III (Dark air-cured)	IV (Fire-cured)	V (Sun-cured)	Overige		
						VI Basma	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italië	35 %	35 %	40 %	32 %	45 %		30 %	
Griekenland	35 %	35 %			45 %	30 %	30 %	30 %"
Spanje	35 %	35 %	40 %	32 %				
Portugal	35 %	35 %						
Frankrijk	35 %	35 %	40 %					
Duitsland	35 %	35 %	40 %					
België		35 %	40 %					
Oostenrijk	35 %	35 %	40 %					

**VERORDENING (EG) Nr. 2163/1999 VAN DE COMMISSIE
van 12 oktober 1999**

tot vaststelling voor het verkoopseizoen 1999, van het geraamde inkomensverlies en van het geraamde premiebedrag per ooi en per geit alsmede van het tweede voorschot op deze premie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2467/98 van de Raad van 3 november 1998 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schapen- en geitenvlees⁽¹⁾, en met name op artikel 5, lid 6,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1601/92 van de Raad van 15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Canarische eilanden⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1257/1999⁽³⁾, en met name op artikel 13,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 5, leden 1 en 5, van Verordening (EG) nr. 2467/98 voorziet in de toekenning van een premie om een eventueel inkomensverlies van de producenten van schapensvlees en, in sommige gebieden, van geitenvlees te compenseren. Die gebieden zijn bepaald in bijlage I van genoemde verordening en in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1065/86 van de Commissie van 11 april 1986 tot vaststelling van de berggebieden waarin de premie aan geitenvleesproducenten wordt toegekend⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3519/86⁽⁵⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 2467/98 dient, met het oog op de uitbetaling van een voorschot aan de schapenvlees- en geitenvleesproducenten, het te verwachten inkomensverlies te worden geraamd, rekening houdende met de te verwachten ontwikkeling van de marktprijzen.
- (3) Het premiebedrag per ooi voor de producenten van zware lammeren wordt overeenkomstig artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2467/98 berekend door het in lid 1, tweede alinea, van dat artikel bedoelde inkomensverlies te verminderen met een coëfficiënt die de gemiddelde jaarlijkse productie van vlees van zware lammeren per betrokken ooi aangeeft, uitgedrukt in 100 kilogram geslacht gewicht. Deze coëfficiënt kon, wegens het ontbreken van volledige statistische gegevens in de Gemeenschap, voor 1999 nog niet worden vastgesteld. Zolang deze coëfficiënt niet is vastgesteld, is het dienstig een voorlopige coëfficiënt toe te passen. In artikel 5, lid 3, van genoemde verordening is de premie per ooi voor producenten van lichte lammeren en per geit vastgesteld op 80 % van de premie per ooi voor producenten van zware lammeren.

- (4) Op grond van artikel 13 van Verordening (EG) nr. 2467/98 moet de premie worden verlaagd met de invloed op de basisprijs van de in lid 2 van dat artikel bedoelde coëfficiënt. Die coëfficiënt is bij artikel 13, lid 4, van genoemde verordening vastgesteld op 7 %.
- (5) Overeenkomstig artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 2467/98 wordt het halfjaarlijkse voorschot op 30 % van de geraamde premie vastgesteld. Op grond van artikel 4, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2700/93 van de Commissie⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1410/1999⁽⁷⁾, wordt het voorschot slechts betaald wanneer het 1 euro of meer bedraagt.
- (6) Bij Verordening (EEG) nr. 1601/92 zijn specifieke maatregelen ten behoeve van de landbouwproductie op de Canarische eilanden vastgesteld. Deze maatregelen voorzien met name in een aanvullende premie voor de producenten van lichte lammeren en geiten, op dezelfde voorwaarden als die welke zijn vastgesteld voor de toekenning van de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2467/98 bedoelde premie. Spanje mag, overeenkomstig deze voorwaarden, een voorschot op de aanvullende premie verlenen.
- (7) Om begrotingsredenen mag het tweede voorschot op de premie niet worden betaald vóór 16 oktober 1999.
- (8) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer „schapen en geiten”.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het verschil tussen de basisprijs, verminderd met het door toepassing van de in artikel 13, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2467/98 bedoelde coëfficiënt verkregen bedrag, en de te verwachten marktprijs in het verkoopseizoen 1999 wordt geraamd op 143,785 EUR per 100 kg.

Artikel 2

1. Het geraamde premiebedrag per ooi bedraagt:
 - producenten van zware lammeren: 22,545 EUR,
 - producenten van lichte lammeren: 18,036 EUR.
2. Het tweede voorschot dat de lidstaten overeenkomstig artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 2467/98 aan de producenten mogen uitkeren, bedraagt:
 - producenten van zware lammeren: 6,764 EUR per ooi,
 - producenten van lichte lammeren: 5,411 EUR per ooi.

⁽¹⁾ PB L 312 van 20.11.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 173 van 27.6.1992, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

⁽⁴⁾ PB L 97 van 12.4.1986, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 325 van 20.11.1986, blz. 17.

⁽⁶⁾ PB L 245 van 1.10.1993, blz. 99.

⁽⁷⁾ PB L 164 van 30.6.1999, blz. 53.

Artikel 3

1. Het geraamde premiebedrag per geit in de gebieden bepaald in bijlage I van Verordening (EG) nr. 2467/98 en in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1065/86 bedraagt 18,036 EUR.

2. Het tweede voorschot dat de lidstaten, overeenkomstig artikel 5, lid 6, van Verordening (EG) nr. 2467/98, aan de geitenvleesproducenten binnen de in lid 1 bedoelde gebieden mogen uitkeren, bedraagt 5,411 EUR per vrouwelijke geit.

Artikel 4

Op grond van artikel 13, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1601/92 wordt het tweede voorschot op de aanvullende premie voor het verkoopseizoen 1999 ten behoeve van de op

de Canarische eilanden gevestigde producenten van lichte lammeren en geiten, met inachtneming van de in artikel 1, lid 1 van Verordening (EEG) nr. 3493/90 van de Raad ⁽¹⁾ aangegeven grenzen, vastgesteld op:

- 1,353 EUR per ooi voor de in artikel 5, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2467/98 bedoelde producenten;
- 1,353 EUR per geit voor de in artikel 5, lid 5, van Verordening (EG) nr. 2467/98 bedoelde producenten.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing vanaf 16 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 4.12.1990, blz. 7.

VERORDENING (EG) Nr. 2164/1999 VAN DE COMMISSIE**van 12 oktober 1999****tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 4,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector pluimvee ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 5, lid 4,Gelet op Verordening (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovoalbumine en lactoalbumine ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie, en met name op artikel 3, lid 4,

(1) Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1958/1999 ⁽⁷⁾, de uitvoeringsbepalingen van de regeling voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten en de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, zijn vastgesteld;

- (2) Overwegende dat uit een regelmatige controle van gegevens waarvan wordt uitgegaan bij de vaststelling van de representatieve prijzen voor de producten van de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, blijkt dat de representatieve prijzen voor de invoer van bepaalde producten moeten worden gewijzigd, met inachtneming van de naar gelang van de oorsprong optredende prijsverschillen; dat derhalve de representatieve prijzen voor die producten moeten worden gepubliceerd;
- (3) Overwegende dat deze wijziging, gezien de marktsituatie, zo spoedig mogelijk moet worden toegepast;
- (4) Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1484/95 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.⁽³⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.⁽⁴⁾ PB L 305 van 19.12.1995, blz. 49.⁽⁵⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 104.⁽⁶⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 47.⁽⁷⁾ PB L 243 van 15.9.1999, blz. 3.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

GN-code	Omschrijving	Representatieve prijs (in EUR/ 100 kg)	Zekerheid zoals bedoeld in artikel 3, lid 3 (in EUR/ 100 kg)	Oorsprong (¹⁾)
0207 14 10	Delen zonder been, van hanen of van kippen, bevoren	183,8	38	01
		188,9	36	02
		281,5	6	03
		281,5	6	04
1602 32 11	Bereidingen, niet gekookt en niet gebakken, van hanen en kippen	198,6	26	01
		196,0	27	02

(¹) Verklaring van de code:

- 01 Brazilië
- 02 Thailand
- 03 Chili
- 04 Argentinië

VERORDENING (EG) Nr. 2165/1999 VAN DE COMMISSIE**van 12 oktober 1999****betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2190/96 van de Commissie van 14 november 1996 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad wat de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit betreft ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1303/1999 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 5,

- (1) Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 1926/1999 van de Commissie ⁽³⁾ is bepaald voor welke indicatieve hoeveelheden, exclusief de hoeveelheden waarvoor in het kader van voedselhulp certificaten zijn aangevraagd, uitvoercertificaten van het B-stelsel kunnen worden afgegeven;
- (2) Overwegende dat, volgens de informatie waarover de Commissie op dit ogenblik beschikt, de voor de lopende uitvoerperiode vastgestelde indicatieve hoeveelheden voor hazelnoten in de dop binnenkort zouden kunnen worden overschreden; dat deze overschrijding nadelig

zou zijn voor de goede werking van de uitvoerrestitutieregeling in de sector groenten en fruit;

- (3) Overwegende dat, om deze situatie te verhelpen, de certificaataanvragen van het B-stelsel moeten worden afgewezen voor na 12 oktober 1999 uitgevoerde hazelnoten in de dop, zulks tot het einde van de lopende uitvoerperiode,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De aanvragen voor uitvoercertificaten van het B-stelsel voor hazelnoten in de dop, die zijn ingediend op grond van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1926/1999 en waarvoor de aangifte ten uitvoer van de producten na 12 oktober en vóór 16 november 1999 is aanvaard, moeten worden afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 13 oktober 1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 oktober 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 292 van 15.11.1996, blz. 12.

⁽²⁾ PB L 155 van 22.6.1999, blz. 29.

⁽³⁾ PB L 238 van 9.9.1999, blz. 20.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

**BESLUIT Nr. 1/1999 VAN DE ASSOCIATIERAAD EU-LETLAND
van 23 juli 1999**

tot vaststelling van de voorwaarden voor de deelname van Letland aan communautaire programma's op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002) en op het gebied van onderzoek en onderwijs (1998-2002)

(1999/666/EG)

DE ASSOCIATIERAAD,

Gelet op de Europaovereenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Republiek Letland anderzijds, hierna „de Europaovereenkomst” te noemen,

- (1) Overwegende dat Letland overeenkomstig artikel 109 en bijlage XVII van de Europaovereenkomst deelneemt aan communautaire kaderprogramma's, specifieke programma's, projecten en andere activiteiten, met name op het gebied van onderzoek;
- (2) Overwegende dat de Europese Raad tijdens zijn bijeenkomst op 12 en 13 december 1997 in Luxemburg er in zijn conclusies op heeft aangedrongen dat bepaalde communautaire programma's (onder andere op het gebied van onderzoek) worden opengesteld voor de kandidaat-lidstaten, zodat deze zich vertrouwd kunnen maken met het beleid en de werkmethodes van de Unie, waarbij van elke kandidaat-lidstaat wordt verwacht dat hij zelf een geleidelijk toenemende financiële bijdrage levert (zodanig kan PHARE een gedeelte financieren van de nationale bijdrage van de kandidaat-lidstaat);
- (3) Overwegende dat bovenvermelde conclusies ook impliceren dat de kandidaat-lidstaten voor de op hen betrekking hebbende punten als waarnemers zitting moeten hebben in de comités die de Commissie assisteren bij de tenuitvoerlegging van de programma's waaraan zij financieel bijdragen;
- (4) Overwegende dat het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie bij Besluit nr. 182/1999/EG een kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002) ⁽¹⁾, hierna het „vijfde kaderprogramma” te noemen, hebben aangenomen;
- (5) Overwegende dat de Raad van de Europese Unie bij Besluit 1999/64/Euratom een kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie voor activi-

teiten op het gebied van onderzoek en onderwijs (1998-2002) ⁽²⁾, hierna het „vijfde Euratom-kaderprogramma” te noemen, heeft aangenomen;

- (6) Overwegende dat overeenkomstig artikel 109 van de Europa-overeenkomst over de voorwaarden voor de deelname van Letland aan de in bijlage XVII bij die overeenkomst genoemde activiteiten wordt besloten door de Associatieraad,

BESLUIT:

Artikel 1

Letland mag deelnemen aan de specifieke programma's van het vijfde kaderprogramma en aan de specifieke programma's van het vijfde Euratom-kaderprogramma overeenkomstig respectievelijk de in de bijlagen I, II en III genoemde voorwaarden, beginselen en regels, die een integrerend onderdeel vormen van dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit is van toepassing gedurende de looptijd van het vijfde kaderprogramma en van het vijfde Euratom-kaderprogramma.

Artikel 3

Dit besluit wordt van kracht op de eerste dag van de maand volgende op de datum waarop het wordt goedgekeurd.

Gedaan te Brussel, 23 juli 1999.

Voor de Associatieraad

De Voorzitter

I. BERZINŠ

⁽¹⁾ PB L 26 van 1.2.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 26 van 1.2.1999, blz. 34.

BIJLAGE I

VOORWAARDEN VOOR DE DEELNAME VAN LETLAND AAN DE SPECIFIEKE PROGRAMMA'S VAN HET VIJFDE KADERPROGRAMMA EN HET VIJFDE EURATOM-KADERPROGRAMMA

1. In Letland gevestigde onderzoeksinstituten kunnen aan alle specifieke programma's van het vijfde kaderprogramma en het vijfde Euratom-kaderprogramma deelnemen. Letlandse wetenschappers en onderzoeksinstituten kunnen aan de activiteiten van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek deelnemen voorzover die activiteiten niet vallen onder de voorgaande zin.

Onder „onderzoeksinstituten” als bedoeld in dit besluit zijn begrepen: universiteiten, onderzoeksorganisaties, industriële ondernemingen, met inbegrip van kleine en middelgrote ondernemingen, en personen.

2. Punt 1 houdt onder meer het volgende in:

- deelname van in Letland gevestigde onderzoeksinstituten aan de tenuitvoerlegging van alle onder het vijfde kaderprogramma aangenomen specifieke programma's overeenkomstig de voorwaarden die zijn neergelegd in de „regels inzake de deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten en de regels inzake de verspreiding van de onderzoeksresultaten ter uitvoering van het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap (1998-2002)”;
- deelname van in Letland gevestigde onderzoeksinstituten aan de tenuitvoerlegging van alle onder het vijfde Euratom-kaderprogramma aangenomen specifieke programma's overeenkomstig de voorwaarden die zijn neergelegd in de „regels inzake de deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten ter uitvoering van het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (1998-2002)”;
- financiële bijdrage van Letland aan de begrotingen van de met het oog op de uitvoering van het vijfde kaderprogramma en het vijfde Euratom-kaderprogramma aangenomen programma's op basis van de verhouding tussen het bruto binnenlands product (BBP) van Letland en de som van de BBP's van de lidstaten van de Europese Unie en het BBP van Letland.

3. Onverminderd de bepalingen van bijlage II hebben in Letland gevestigde onderzoeksinstituten die aan communautaire onderzoeksprogramma's deelnemen, met betrekking tot de eigendom, het gebruik en de verspreiding van informatie en intellectuele eigendom die uit deze deelname voortvloeien, dezelfde rechten en plichten als in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten.
4. Het door de Associatieraad in uitvoering van de Europaovereenkomst opgerichte subcomité zal regelmatig en ten minste één keer per jaar de tenuitvoerlegging van dit besluit bezien en evalueren.
5. De financiële bijdrage van Letland in verband met de deelname aan de uitvoering van de specifieke programma's wordt vastgesteld in evenredigheid met en als aanvulling op het bedrag dat jaarlijks op de algemene begroting van de Europese Unie beschikbaar is voor vastleggingskredieten om te voldoen aan de financiële verplichtingen van de Commissie in verband met werkzaamheden die worden uitgevoerd in de vormen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging, het beheer en het functioneren van deze programma's.

De evenredigheidsfactor voor het bepalen van de bijdrage van Letland wordt bepaald door de verhouding tussen het BBP van Letland tegen marktprijzen en de som van de BBP's van de lidstaten van de Europese Unie en Letland tegen marktprijzen. Deze verhouding wordt berekend op basis van de meest recente gegevens van het bureau voor de statistiek van de Europese Gemeenschappen (Eurostat) die op het tijdstip waarop het voorontwerp van de begroting van de Europese Gemeenschappen wordt bekendgemaakt, beschikbaar zijn.

Om zijn deelname aan de specifieke programma's te vergemakkelijken wordt de bijdrage van Letland als volgt in rekening gebracht:

- 1999: bijdrage, bepaald aan de hand van de overeenkomstig de tweede alinea vastgestelde evenredigheidsfactor, vermenigvuldigd met 0,4;
- 2000: bijdrage, bepaald aan de hand van de overeenkomstig de tweede alinea vastgestelde evenredigheidsfactor, vermenigvuldigd met 0,6;
- 2001: bijdrage, bepaald aan de hand van de overeenkomstig de tweede alinea vastgestelde evenredigheidsfactor, vermenigvuldigd met 0,8;
- 2002: bijdrage, bepaald aan de hand van de overeenkomstig de tweede alinea vastgestelde evenredigheidsfactor.

De voorwaarden voor de financiële deelname van de Europese Gemeenschap zijn uiteengezet in bijlage IV van Besluit nr. 182/1999/EG en de voorwaarden voor financiële deelname door Euratom in bijlage III van Besluit 1999/64/Euratom.

De voorwaarden voor de financiële bijdrage van Letland zijn uiteengezet in de aangehechte bijlage III.

6. Onverminderd punt 3 en rekening houdend met de wederzijdse belangen van de Gemeenschap en Letland, hebben in Letland gevestigde onderzoeksinstituten die deelnemen aan het vijfde kaderprogramma en het vijfde Euratom-kaderprogramma, dezelfde contractuele rechten en plichten als in de Gemeenschap gevestigde onderzoeksinstituten.

Voor Letlandse onderzoeksinstituten gelden, rekening houdend met de wederzijdse belangen van de Gemeenschap en Letland, dezelfde voorwaarden voor de indiening en beoordeling van voorstellen en voor de toekenning en sluiting van contracten onder communautaire programma's als voor contracten die onder dezelfde programma's met onderzoeksinstituten in de Gemeenschap worden gesloten.

Behalve deskundigen uit de Gemeenschap worden ook Letlandse deskundigen in aanmerking genomen bij de keuze van beoordelaars of deskundigen in het kader van de communautaire programma's voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie of van leden van de adviesgroepen en andere raadgevende organen die de Commissie bij de tenuitvoerlegging van het vijfde kaderprogramma en het vijfde Euratom-kaderprogramma terzijde staan.

Letlandse onderzoeksinstituten kunnen als projectcoördinator optreden onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor in de Gemeenschap gevestigde instituten. Conform de financiële reglementen van de Gemeenschap dienen de contractuele regelingen die met of door Letlandse onderzoeksinstituten worden getroffen, te voorzien in controles en audits welke door of op gezag van de Commissie en de Rekenkamer worden uitgevoerd. Financiële audits kunnen worden uitgevoerd teneinde de inkomsten en uitgaven van de betrokken instituten te controleren in het licht van hun contractuele verplichtingen ten aanzien van de Gemeenschap. Met het oog op de samenwerking en de wederzijdse belangen verlenen de bevoegde Letlandse autoriteiten alle redelijkerwijs mogelijke assistentie die in de gegeven omstandigheden voor het uitvoeren van bedoelde controles en audits nodig of nuttig is.

7. De Gemeenschap en Letland vergemakkelijken in overeenstemming met hun eigen wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen de verplaatsingen en het verblijf van onderzoekers die in Letland en in de Gemeenschap aan de onder dit besluit vallende activiteiten deelnemen, alsook het grensoverschrijdende vervoer van goederen die bestemd zijn om in het kader van die activiteiten te worden gebruikt.

De samenwerking in het kader van dit besluit is, wat betreft de goederen en diensten die bestemd zijn om in dat verband te worden gebruikt, vrijgesteld van Letlandse indirecte belastingen en douanerechten, alsook van in- en uitvoerverboden en -beperkingen.

8. Letlandse vertegenwoordigers nemen bij de bespreking van op hun land betrekking hebbende punten als waarnemers deel aan de vergaderingen van de programmacomités van het vijfde kaderprogramma en het vijfde Euratom-kaderprogramma. Zij mogen echter niet aanwezig zijn bij de stemmingen. Letland wordt van het resultaat op de hoogte gesteld. De in dit punt bedoelde deelname aan de vergaderingen vindt plaats onder dezelfde voorwaarden, met inbegrip van de procedures voor de ontvangst van informatie en documentatie, als die welke gelden voor deelnemers uit de lidstaten.
9. De Gemeenschap en Letland kunnen de onder dit besluit vallende activiteiten te allen tijde beëindigen met een opzegtermijn van twaalf maanden. Projecten en activiteiten die op een dergelijk ogenblik worden beëindigd of gaande zijn, worden onder de in dit besluit neergelegde voorwaarden voortgezet totdat zij zijn voltooid.

Indien de Gemeenschap een of meer communautaire programma's herziet, dan kunnen de onder dit besluit vallende activiteiten onder onderling overeen te komen voorwaarden worden beëindigd. Letland wordt van de exacte inhoud van de herziene programma's in kennis gesteld binnen een week nadat deze door de Gemeenschap zijn aangenomen. De Gemeenschap en Letland stellen elkaar binnen een maand nadat het besluit van de Gemeenschap is aangenomen in kennis van een eventueel voornemen om de activiteiten te beëindigen.

Indien de Gemeenschap een nieuw meerjarig kaderprogramma voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie aanneemt, kan de Associatieraad een besluit nemen over de voorwaarden voor de deelname van Letland.

BIJLAGE II

BEGINSELEN INZAKE DE TOEKENNING VAN INTELLECTUELE-EIGENDOMSRECHTEN

Uit hoofde van dit besluit gecreëerde of verschaftre rechten op intellectuele eigendom worden toegekend in overeenstemming met deze bijlage.

I. Toepassing

Deze bijlage is van toepassing op het in het kader van dit besluit verrichte gezamenlijke onderzoek (hierna „gezamenlijk onderzoek” genoemd), tenzij door de Gemeenschap en Letland (hierna „de partijen” genoemd) uitdrukkelijk anderszins is overeengekomen.

II. Eigendom, toekenning en uitoefening van rechten

1. Voor de toepassing van dit besluit heeft „intellectuele eigendom” de betekenis als gedefinieerd in artikel 2 van het Verdrag tot oprichting van de Wereldorganisatie voor intellectuele eigendom, gedaan te Stockholm, 14 juli 1967.
2. Deze bijlage heeft betrekking op de toekenning van rechten en belangen tussen de partijen en hun deelnemers. Elke partij en haar deelnemers zorgt ervoor dat de andere partij en haar deelnemers de rechten op intellectuele eigendom kunnen ontvangen die haar in overeenstemming met deze bijlage zijn toegekend. Deze bijlage houdt geen wijziging in van of doet geen afbreuk aan de toekenning van rechten, belangen en royalty's tussen een partij en haar onderdanen of deelnemers, welke wordt geregeld overeenkomstig de wetten en gebruiken van de partij in kwestie.
3. De partijen laten zich tevens leiden door de volgende, contractueel te regelen beginselen:
 - a) daadwerkelijke bescherming van intellectuele eigendom. De partijen, hun instanties en/of hun deelnemers, naar gelang van het geval, zorgen ervoor dat zij elkaar binnen een redelijke termijn in kennis stellen van enigerlei uit de tenuitvoerlegging van dit besluit voortvloeiende intellectuele eigendom en tijdig de nodige voorzieningen treffen om deze intellectuele eigendom te beschermen;
 - b) bij de vaststelling van de rechten en belangen van de partijen en hun deelnemers wordt rekening gehouden met de bijdragen van de partijen of hun deelnemers;
 - c) doeltreffende exploitatie van de resultaten;
 - d) niet-discriminerende behandeling van deelnemers van de andere partij in vergelijking met de behandeling die de eigen deelnemers genieten;
 - e) bescherming van vertrouwelijke informatie.
4. De deelnemers ontwikkelen gezamenlijk een gemeenschappelijk plan inzake technologiebeheer (PTB) met betrekking tot de eigendom en het gebruik, inclusief publicatie, van informatie en intellectuele eigendom welke voortvloeien uit het gemeenschappelijk onderzoek. Welke globale kenmerken een PTB heeft, wordt aangegeven in het aanhangsel bij deze bijlage. Het PTB moet door het verantwoordelijke financieringsorgaan of departement van de bij de financiering van het onderzoek betrokken partij worden goedgekeurd, voordat de specifieke samenwerkingscontracten voor onderzoek en ontwikkeling waaraan de PTB's gehecht zijn, worden gesloten.

Het PTB wordt ontwikkeld met inachtneming van de bij iedere partij geldende regels en voorschriften, van de respectieve financiële of andere bijdragen van de partijen en hun deelnemers, de voor- en nadelen van het verlenen van vergunningen per grondgebied of per toepassingsgebied, de gecontroleerde uitvoer van gegevens, goederen en diensten, de door de geldende wetgeving opgelegde voorwaarden en andere factoren die door de deelnemers relevant worden geacht. De rechten en verplichtingen inzake intellectuele eigendom met betrekking tot het door gastonderzoekers verrichte onderzoek worden eveneens in de gemeenschappelijke PTB's geregeld.
5. Behoudens de door de partijen vastgestelde specifieke bepalingen inzake intellectuele-eigendomsrechten wordt informatie of intellectuele eigendom welke voortvloeit uit gemeenschappelijk onderzoek en niet in het PTB is geregeld, met instemming van de partijen, overeenkomstig de beginselen van het PTB, toegewezen. In geval van betwisting komt de informatie of intellectuele eigendom toe aan alle deelnemers aan het gemeenschappelijk onderzoek dat de informatie of de intellectuele eigendom heeft voortgebracht. Elke deelnemer op wie deze bepaling van toepassing is, heeft dan het recht die informatie of intellectuele eigendom zonder geografische beperking voor eigen commerciële doeleinden te gebruiken.
6. Elke partij zorgt ervoor dat de andere partij en haar deelnemers over de intellectuele-eigendomsrechten kunnen beschikken die hun overeenkomstig deze beginselen zijn toegekend.

7. Met inachtneming van de mededingingsvoorwaarden op de onder dit besluit vallende gebieden streeft elke partij ernaar dat de krachtens dit besluit en de daaruit voortvloeiende regelingen verkregen rechten zodanig worden uitgeoefend, dat met name i) de verspreiding en het gebruik van gegevens die in het kader van dit besluit zijn ontstaan, bekendgemaakt of anderszins beschikbaar gesteld, worden aangemoedigd en ii) de vaststelling en de uitvoering van internationale normen worden bevorderd.
8. De beëindiging of het aflopen van deze samenwerking zullen van generlei invloed zijn op de uit deze bijlage voortvloeiende rechten of verplichtingen.

III. Internationale overeenkomsten

Intellectuele eigendomsrechten die aan de partijen of hun deelnemers toebehoren, worden behandeld in overeenstemming met de relevante internationale overeenkomsten die op de partijen van toepassing zijn, met inbegrip van de TRIP'S-overeenkomst (overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom, die door de Wereldhandelsorganisatie wordt beheerd) en de Conventie van Bern (Akte van Parijs, 1971) en de Conventie van Parijs (Akte van Stockholm, 1967).

IV. Wetenschappelijke publicaties

Behoudens het bepaalde in deel V en tenzij in het PTB anders is overeengekomen, geschiedt de publicatie van de onderzoeksresultaten gezamenlijk door de partijen of de deelnemers aan het gemeenschappelijk onderzoek. Naast deze algemene regel is nog het volgende van toepassing:

1. Indien door een partij of door de overheidsorganen van die partij wetenschappelijke en technische tijdschriften, artikelen, rapporten, boeken, video-opnamen of computerprogramma's worden gepubliceerd die het resultaat zijn van gemeenschappelijk onderzoek in het kader van dit besluit, ontstaat voor de andere partij, het wereldwijd geldende, alomvattende, onherroepelijke recht, met vrijstelling van royalty's, om die werken te vertalen, te reproduceren, te bewerken, te verspreiden en openbaar te maken.
2. De partijen streven naar verspreiding op een zo groot mogelijke schaal van wetenschappelijke geschriften die het resultaat zijn van gemeenschappelijk onderzoek uit hoofde van dit besluit en die door onafhankelijke uitgevers zijn gepubliceerd.
3. Op alle voor publicatie bestemde exemplaren van een werk waarop auteursrechten rusten en dat volgens dit deel tot stand is gekomen, dient de naam van de auteur(s) van het werk te worden vermeld tenzij de auteur uitdrukkelijk wenst daarvan af te zien. Ook moet op een duidelijk zichtbare plaats worden verwezen naar de medewerking en de steun van de partijen.

V. Niet openbaar te maken informatie

A. Schriftelijke niet openbaar te maken informatie

1. Elke partij, haar instanties of haar deelnemers, naar gelang van het geval, stelt in een zo vroeg mogelijk stadium en bij voorkeur in het PTB vast welke informatie zij niet openbaar wenst te maken. Daarbij moet onder meer rekening worden gehouden met:
 - a) het geheime karakter van de informatie, in die zin dat de gegevens — als geheel of in de gegeven samenstelling van de onderdelen — niet algemeen bekend zijn bij deskundigen en voor hen ook niet gemakkelijk toegankelijk zijn met wettige middelen;
 - b) de feitelijke of de potentiële handelswaarde van de informatie ingevolge het geheime karakter ervan;
 - c) voorafgaande bescherming van de informatie, in die zin dat door de wettelijk bevoegde persoon onder de gegeven omstandigheden redelijke maatregelen zijn genomen om de geheimhouding van de gegevens te waarborgen.

De partijen, hun instanties en hun deelnemers, naar gelang van het geval, mogen in bepaalde gevallen overeenkomen dat, tenzij anders aangegeven, de bij het gemeenschappelijk onderzoek in het kader van dit besluit verschaft, uitgewisselde of gecreëerde informatie geheel of gedeeltelijk geheim moet blijven.

2. Elke partij zorgt ervoor dat niet openbaar te maken informatie door de andere partij gemakkelijk als zodanig kan worden herkend, bijvoorbeeld door een passend kenteken of een beperkend opschrift. Dit geldt ook voor de gehele of gedeeltelijke reproductie van de gegevens in kwestie.

Een partij die niet openbaar te maken informatie ontvangt, respecteert het vertrouwelijke karakter van deze gegevens. Dit respect wordt automatisch opgeheven wanneer de gegevens in kwestie door de eigenaar worden vrijgegeven.

3. In het kader van dit besluit verstrekte niet openbaar te maken informatie mag door de ontvangende partij worden verspreid onder personen die behoren tot of in dienst zijn van de ontvangende partij en andere betrokken departementen of instellingen van de ontvangende partij welke voor de specifieke doeleinden van het lopend gemeenschappelijk onderzoek gemachtigd zijn, mits deze geheime gegevens krachtens een schriftelijk akkoord inzake de vertrouwelijkheid worden verspreid en gemakkelijk — zoals boven vermeld — als zodanig kunnen worden herkend.

4. Indien de partij die niet openbaar te maken gegevens verstrekt, hiermee schriftelijk instemt, mag de ontvangende partij deze gegevens op een ruimere schaal verspreiden dan volgens punt 3 is toegestaan. De partijen werken samen procedures uit voor het aanvragen en verkrijgen van voorafgaande schriftelijke toestemming voor de verspreiding op ruimere schaal; elke partij verleent deze goedkeuring voor zover dit in het kader van haar binnenlands beleid en haar nationale voorschriften en wetten mogelijk is.

B. Niet-schriftelijke niet openbaar te maken informatie

Niet op schrift gestelde niet openbaar te maken gegevens of andere vertrouwelijke informatie die worden verstrekt tijdens studiedagen en andere bijeenkomsten welke in het kader van dit besluit plaatsvinden, of gegevens verkregen door de indienstneming van personeel, het gebruik van voorzieningen of gemeenschappelijke projecten, worden door de partijen of hun deelnemers behandeld overeenkomstig de in dit besluit voor schriftelijke informatie vastgestelde beginselen, mits de ontvanger van dergelijke niet openbaar te maken of anderszins vertrouwelijke gegevens is gewezen op het vertrouwelijke karakter van de medegedeelde informatie, op het tijdstip waarop deze mededeling plaatsvindt.

C. Beheer

Elke partij probeert ervoor te zorgen dat niet openbaar te maken informatie die zij uit hoofde van dit besluit ontvangt, wordt beheerd zoals daarin is bepaald. Indien één van de partijen zich realiseert dat zij niet in staat is, of redelijkerwijs verwacht niet in staat te zullen zijn, om de in de punten A en B vervatte bepalingen inzake niet-verspreiding na te leven, stelt zij de andere partij daarvan onmiddellijk in kennis. De betrokken partijen plegen vervolgens overleg om een passende gedragslijn vast te leggen.

Aanhangsel

Globale kenmerken van een PTB

Het PTB is een specifieke overeenkomst die de deelnemers sluiten over het verrichten van gezamenlijk onderzoek en de respectieve rechten en verplichtingen van de deelnemers.

Wat de intellectuele eigendom betreft, omvat het PTB doorgaans onder meer een regeling betreffende eigendom, bescherming, gebruikersrechten voor onderzoeks- en ontwikkelingsdoeleinden, exploitatie en verspreiding, met inbegrip van regelingen voor gezamenlijke publicatie, rechten en verplichtingen van gastonderzoekers en procedures voor de beslechting van geschillen. Het PTB kan ook een regeling bevatten omtrent prioritaire en achtergrondinformatie, het verlenen van vergunningen en de te leveren prestaties.

BIJLAGE III

REGELS VOOR DE IN BIJLAGE I, PUNT 5, BEDOELDE FINANCIËLE BIJDRAGE VAN LETLAND

1. Zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 1 september van elk begrotingsjaar deelt de Commissie van de Europese Gemeenschappen Letland, samen met de nodige achtergrondinformatie, het volgende mee:
 - de bedragen van de vastleggingskredieten op de staat van uitgaven van het voorontwerp van de begroting van de Europese Gemeenschappen die betrekking hebben op het vijfde kaderprogramma en het vijfde Euratom-kaderprogramma;
 - het op basis van het voorontwerp van de begroting geraamde bedrag van de bijdrage van Letland in verband met zijn deelname aan het vijfde kaderprogramma en het vijfde Euratom-kaderprogramma,

en stelt zij tevens het in bijlage I, punt 4, van dit besluit bedoelde subcomité hiervan in kennis. Om de interne begrotingsprocedures te vergemakkelijken, verschaffen de diensten van de Commissie echter uiterlijk op 30 mei van elk jaar reeds de corresponderende indicatieve bedragen.

Zodra de algemene begroting definitief is vastgesteld, deelt de Commissie Letland de in de eerste alinea bedoelde met de deelname van Letland corresponderende bedragen op de staat van uitgaven mee.

2. Uiterlijk op 1 januari en 15 juni van elk begrotingsjaar doet de Commissie aan Letland een verzoek tot storting in verband met de bijdrage van Letland in het kader van dit besluit. Dit verzoek tot storting betreft de betaling van respectievelijk:
 - zes twaalfden van de bijdrage van Letland uiterlijk op 20 februari,
 - zes twaalfden van de bijdrage van Letland uiterlijk op 15 juli.

De uiterlijk op 20 februari te betalen zes twaalfden worden evenwel berekend op basis van het bedrag dat in de staat van ontvangsten van het voorontwerp van begroting is opgenomen. Het aldus betaalde bedrag wordt geregulariseerd bij de betaling van de uiterlijk op 15 juli te betalen zes twaalfden.

Voor het eerste jaar van de uitvoering van dit besluit doet de Commissie binnen dertig dagen na het van kracht worden ervan een eerste verzoek tot storting. Indien dit verzoek na 15 juni wordt gedaan, dan betreft het de betaling, binnen 30 dagen, van twaalf twaalfden van de bijdrage van Letland, berekend op basis van het bedrag dat in de staat van ontvangsten van de begroting is opgenomen.

De bijdrage van Letland wordt uitgedrukt en betaald in euro.

Letland betaalt zijn bijdrage in het kader van dit besluit volgens het in dit punt vermelde tijdschema. Voor elke te late betaling wordt interest betaald ten belope van de Interbank Offered Rate (IBOR) voor één maand in euro als gegeven door de International Swap Dealers' Association op de ISDA-pagina van Reuters. Dit percentage wordt met 1,5 % verhoogd voor elke maand uitstel. De verhoogde interest geldt voor de gehele periode van de betalingsachterstand. De interest is evenwel pas verschuldigd als de betaling meer dan 30 dagen na de in dit punt genoemde termijnen plaatsvindt.

Reiskosten van Letlandse vertegenwoordigers en deskundigen in verband met hun deelname aan de werkzaamheden van de in bijlage I, punt 6, bedoelde groepen en organen en van de in bijlage I, punt 8, bedoelde comités en de bij de tenuitvoerlegging van het vijfde kaderprogramma en het vijfde Euratom-kaderprogramma betrokken comités worden door de Commissie vergoed op dezelfde grondslag als de vertegenwoordigers en deskundigen van de lidstaten van de Europese Unie, en zulks volgens de momenteel geldende procedures.

3. De financiële bijdrage van Letland aan het vijfde kaderprogramma en het vijfde Euratom-kaderprogramma overeenkomstig bijlage I, punt 5, blijft normaliter gedurende het betrokken begrotingsjaar ongewijzigd.

Bij de afsluiting van de rekeningen over elk begrotingsjaar (n) gaat de Commissie in het kader van de opstelling van de jaarrekening over tot een regularisering van de rekeningen in verband met de bijdrage van Letland, rekening houdend met de wijzigingen die zich in de loop van het begrotingsjaar hebben voorgedaan door overschrijvingen, annuleringen, overboekingen, vrijgekomen kredieten of aanvullende en gewijzigde begrotingen. Deze regularisering vindt plaats ten tijde van de tweede betaling voor het jaar $n + 1$. Verdere regularisering vinden ieder jaar plaats tot en met juli 2006.

Betalingen van Letland worden als in de begroting opgenomen ontvangsten geboekt onder de passende begrotingslijn van de staat van ontvangsten van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

Het financieel reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op het beheer van de kredieten.

4. Uiterlijk op 31 mei van elk begrotingsjaar ($n + 1$) wordt de staat van de kredieten voor het vijfde kaderprogramma en het vijfde Euratom-kaderprogramma in verband met het voorgaande begrotingsjaar (n) opgesteld en ter informatie aan Letland toegezonden in de voor de jaarrekening van de Commissie gebruikelijke opmaak.

Verklaring van Letland en de Gemeenschap

De Republiek Letland en de Gemeenschap komen overeen dat, in aanvulling op de in dit besluit van de Associatieraad opgenomen bepalingen, de onderzoeksprogramma's en -activiteiten van de Republiek Letland welke overeenkomen met die van het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002) en met die van het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie op het gebied van onderzoek en onderwijs (1998-2002), open staan voor onderzoekscentra in de Gemeenschap en dat hiertoe een afzonderlijke briefwisseling tussen de Republiek Letland en de Gemeenschap zal worden gevoerd.

REGLEMENT VAN ORDE VAN DE SAMENWERKINGSRAAD
tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Oezbekistan,
anderzijds,
van 13 september 1999

(1999/667/EG)

DE SAMENWERKINGSRAAD,

Gelet op de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Oezbekistan, anderzijds⁽¹⁾, ondertekend in Florence op 21 juni 1996, hierna „Overeenkomst” genoemd, inzonderheid op de artikelen 78 tot en met 82,

Overwegende dat de Overeenkomst op 1 juli 1999 in werking is getreden,

HEEFT HET VOLGENDE REGLEMENT VAN ORDE VASTGESTELD:

Artikel 1

Voorzitterschap

De Samenwerkingsraad wordt beurtelings voor een periode van twaalf maanden voorgezeten door een lid van de Raad van de Europese Unie, namens de Gemeenschappen en hun lidstaten, en een lid van de regering van de Republiek Oezbekistan. De eerste periode van het voorzitterschap begint evenwel op de datum van de eerste zitting van de Samenwerkingsraad en eindigt op 31 december van hetzelfde jaar.

Artikel 2

Zittingen

De Samenwerkingsraad komt op gezette tijden, eens per jaar, op ministersniveau bijeen. Op verzoek van een der partijen kunnen er speciale zittingen van de Samenwerkingsraad worden belegd, indien de partijen dat overeenkomen.

Tenzij de partijen anders besluiten, wordt elke zitting van de Samenwerkingsraad op een door beide partijen overeengekomen datum belegd op de plaats waar de Raad van de Europese Unie gewoonlijk bijeenkomt.

De zittingen van de Samenwerkingsraad worden gezamenlijk door de secretarissen van de Samenwerkingsraad bijeengeroepen.

Artikel 3

Vertegenwoordiging

De leden van de Samenwerkingsraad mogen, indien zij verhinderd zijn de zitting bij te wonen, door een plaatsvervanger worden vertegenwoordigd.

Ieder lid mag normaal worden vertegenwoordigd door het hoofd van de missie bij de Europese Gemeenschappen, het hoofd van de permanente vertegenwoordiging bij de Europese Unie, of een hoge ambtenaar.

In alle andere gevallen stelt een lid dat zich wenst te doen vertegenwoordigen, de voorzitter vóór de zitting waarin het

vertegenwoordigd dient te worden, in kennis van de naam van zijn vertegenwoordiger.

De vertegenwoordiger van een lid van de Samenwerkingsraad oefent alle rechten van dat lid uit.

Artikel 4

Delegaties

De leden van de Samenwerkingsraad mogen door ambtenaren worden vergezeld.

Vóór iedere zitting wordt de voorzitter van de Samenwerkingsraad in kennis gesteld van de voorgenomen samenstelling en van het hoofd van de delegatie van beide partijen.

De Samenwerkingsraad kan niet-leden uitnodigen zijn zittingen bij te wonen om informatie te verstrekken over bijzondere onderwerpen.

Artikel 5

Secretariaat

Een ambtenaar van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie en een ambtenaar van de missie van de Republiek Oezbekistan bij de Europese Gemeenschappen treden gezamenlijk op als secretarissen van de Samenwerkingsraad.

Artikel 6

Documenten

Als besprekingen van de Samenwerkingsraad op schriftelijke ondersteunende documentatie worden gebaseerd, worden de desbetreffende documenten door de beide secretarissen van een nummer voorzien en als documenten van de Samenwerkingsraad verspreid.

Artikel 7

Correspondentie

Alle correspondentie die voor de Samenwerkingsraad of de voorzitter van de Samenwerkingsraad is bestemd, wordt naar de twee secretarissen van de Samenwerkingsraad gezonden.

De beide secretarissen zorgen ervoor dat de correspondentie aan de voorzitter van de Samenwerkingsraad wordt doorgezonden en, in voorkomend geval, onder de andere leden van de Samenwerkingsraad wordt verspreid als documentatie zoals bedoeld in artikel 6. De te verspreiden correspondentie wordt toegezonden aan het secretariaat-generaal van de Commissie, de permanente vertegenwoordigingen van de lidstaten van de Europese Unie en de missie van de Republiek Oezbekistan bij de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB L 229 van 31.8.1999, blz. 1.

Correspondentie die uitgaat van de voorzitter van de Samenwerkingsraad wordt door de fungerende secretaris gezonden naar de geadresseerden en, in voorkomend geval, als documentatie zoals bedoeld in artikel 6 verspreid onder de andere leden van de Samenwerkingsraad met gebruik van de in de voorgaande alinea bedoelde adressen.

Artikel 8

Agenda van de zittingen

1. De secretarissen van de Samenwerkingsraad stellen voor elke zitting een voorlopige agenda op aan de hand van voorstellen van de partijen. Deze wordt door de fungerende secretaris uiterlijk 15 dagen voor het begin van de zitting naar de in artikel 7 bedoelde geadresseerden gezonden.

De voorlopige agenda omvat de punten waarvoor een van beide secretarissen uiterlijk 21 dagen voor het begin van de zitting een verzoek tot agendering heeft ontvangen; punten kunnen echter niet op de voorlopige agenda worden geplaatst wanneer de desbetreffende documenten niet uiterlijk op de dag van verzending van de voorlopige agenda aan de secretarissen zijn toegezonden.

De agenda wordt bij het begin van iedere zitting door de Samenwerkingsraad goedgekeurd. Indien de twee partijen zulks overeenkomen, kan een punt dat niet op de voorlopige agenda staat, als agendapunt worden opgenomen.

2. Met instemming van de partijen kunnen de in punt 1 genoemde termijnen worden bekort wanneer dat in een bepaald geval noodzakelijk is.

Artikel 9

Notulen

Van elke zitting stellen de beide secretarissen gezamenlijk zo spoedig mogelijk ontwerp-notulen op.

In de notulen worden in het algemeen voor ieder agendapunt de volgende gegevens vermeld:

- aan de Samenwerkingsraad voorgelegde documenten;
- verklaringen die een lid van de Samenwerkingsraad heeft verzocht op te nemen;
- aanbevelingen, overeengekomen verklaringen en aangenomen conclusies ten aanzien van specifieke punten.

De notulen bevatten tevens een lijst van de leden van de Samenwerkingsraad en van hun vertegenwoordigers die aan de zitting hebben deelgenomen.

De ontwerp-notulen worden tijdens de volgende zitting ter goedkeuring aan de Samenwerkingsraad voorgelegd. De ontwerp-notulen kunnen ook schriftelijk door beide partijen worden goedgekeurd. Wanneer de notulen eenmaal zijn goedgekeurd, worden daarvan twee authentieke afschriften door de beide secretarissen ondertekend en bij de partijen in de archieven bewaard. Naar elk van de in artikel 7 genoemde geadresseerden wordt een afschrift van de notulen gezonden.

Artikel 10

Aanbevelingen

1. De Samenwerkingsraad doet zijn aanbevelingen in onderlinge overeenstemming tussen de partijen.

In de periode tussen zittingen kan de Samenwerkingsraad, indien de partijen zulks overeenkomen, via de schriftelijke procedure aanbevelingen doen. Een schriftelijke procedure bestaat in een uitwisseling van nota's tussen de beide secretarissen, die in overleg met de partijen optreden.

2. De aanbevelingen van de Samenwerkingsraad in de zin van artikel 78 van de Overeenkomst dragen de titel „aanbeveling”, gevolgd door een nummer, de datum van aanneming en een beschrijving van het onderwerp.

De aanbevelingen van de Samenwerkingsraad worden door de beide secretarissen gewaarmerkt en twee authentieke afschriften worden door de delegatiehoofden van de beide partijen ondertekend.

De aanbevelingen worden als documenten van de Samenwerkingsraad aan elk van de in artikel 7 genoemde geadresseerden toegezonden.

Artikel 11

Openbaarheid

De zittingen van de Samenwerkingsraad zijn niet openbaar, tenzij anders besloten wordt.

Elk van beide partijen kan besluiten tot bekendmaking van de aanbevelingen van de Samenwerkingsraad in zijn officiële publicatieblad.

Artikel 12

Talen

De officiële talen van de Samenwerkingsraad zijn de officiële talen van de partijen.

Gewoonlijk beraadslaagt de Samenwerkingsraad op basis van in deze talen gestelde documenten.

Artikel 13

Uitgaven

De Europese Gemeenschappen en de Republiek Oezbekistan nemen de uitgaven in verband met hun deelneming aan de zittingen van de Samenwerkingsraad voor eigen rekening; dit geldt zowel voor de personeelsuitgaven, de reis- en verblijfskosten, als de uitgaven voor post en telecommunicatie.

De uitgaven voor de vertolking tijdens de zittingen en de vertaling en het drukken van de documenten komen ten laste van de Europese Gemeenschappen, met uitzondering van de kosten voor vertolking of vertaling uit een van de officiële talen van de Europese Gemeenschappen in het Oezbeeks of het Russisch, welke voor rekening van de Republiek Oezbekistan komen.

Andere uitgaven met betrekking tot de materiële organisatie van de zittingen, komen ten laste van de partij die gastheer is van de zitting.

Artikel 14

Samenwerkingscomité

1. Hierbij wordt overeenkomstig artikel 80 van de Overeenkomst het Samenwerkingscomité opgericht om de Samenwerkingsraad bij te staan in de uitvoering van zijn taken. Het bestaat uit vertegenwoordigers van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en vertegenwoordigers van de leden van de Raad van de Europese Unie enerzijds, en vertegenwoordigers

van de regering van de Republiek Oezbekistan anderzijds. In beginsel zullen dit hoge ambtenaren zijn.

2. Het Samenwerkingscomité bereidt de zittingen en beraadslagingen van de Samenwerkingsraad voor, ziet waar passend toe op de uitvoering van de aanbevelingen van de Samenwerkingsraad, en zorgt in algemene zin voor de continuïteit van het partnerschap en het goed functioneren van de Overeenkomst. Het zal alle kwesties bespreken die door de Samenwerkingsraad worden voorgelegd, alsmede alle andere problemen die bij de dagelijkse uitvoering van de Overeenkomst kunnen rijzen. Het legt voorstellen voor aanbevelingen ter goedkeuring aan de Samenwerkingsraad voor.

3. Het reglement van orde van het Samenwerkingscomité staat in de bijlage bij het onderhavige reglement van orde.

BIJLAGE

REGLEMENT VAN ORDE VAN HET SAMENWERKINGSCOMITÉ
tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Oezbekistan,
anderzijds

*Artikel 1***Voorzitterschap**

Het Samenwerkingscomité wordt beurtelings voor een periode van twaalf maanden voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, namens de Gemeenschappen en hun lidstaten, en een vertegenwoordiger van de regering van de Republiek Oezbekistan. De eerste periode van het voorzitterschap begint op de datum van de eerste zitting van de Samenwerkingsraad en eindigt op 31 december van hetzelfde jaar. Gedurende die periode en gedurende iedere periode van twaalf maanden daarna wordt het Samenwerkingscomité voorgezeten door de partij die het voorzitterschap van de Samenwerkingsraad bekleedt.

*Artikel 2***Vergaderingen**

Het Samenwerkingscomité komt eens per jaar bijeen en, in overleg tussen de partijen, wanneer de omstandigheden dat vereisen.

Elke vergadering van het Samenwerkingscomité wordt belegd op een tijdstip en op een plaats die door de partijen zijn overeengekomen.

De vergaderingen van het Samenwerkingscomité worden gezamenlijk door de beide secretarissen bijeengeroepen.

*Artikel 3***Delegaties**

Vóór elke vergadering wordt de voorzitter van het Samenwerkingscomité in kennis gesteld van de voorgenomen samenstelling en het hoofd van de delegaties van de partijen.

*Artikel 4***Secretariaat**

Een ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en een ambtenaar van de regering van de Republiek Oezbekistan treden gezamenlijk op als secretarissen van het Samenwerkingscomité.

Alle in deze bijlage bedoelde correspondentie bestemd voor en afkomstig van de voorzitter van het Samenwerkingscomité wordt naar de secretarissen van het Samenwerkingscomité, naar de secretarissen en de voorzitter van de Samenwerkingsraad en, indien nodig, naar de leden van het Samenwerkingscomité gezonden.

*Artikel 5***Openbaarheid**

De vergaderingen van het Samenwerkingscomité zijn niet openbaar, tenzij anders besloten wordt.

*Artikel 6***Agenda van de vergaderingen**

1. Voor elke vergadering wordt door de secretarissen van het Samenwerkingscomité een voorlopige agenda opgesteld. Deze wordt uiterlijk 15 dagen voor het begin van de vergadering naar de voorzitter en secretarissen van de Samenwerkingsraad en de leden van het Samenwerkingscomité gezonden.

De voorlopige agenda omvat de punten waarvoor de voorzitter uiterlijk 21 dagen voor het begin van de vergadering een verzoek tot agendering heeft ontvangen; punten kunnen echter niet op de voorlopige agenda worden geplaatst wanneer de desbetreffende documenten niet uiterlijk op de dag van verzending van de voorlopige agenda aan de secretarissen zijn toegezonden.

De agenda wordt aan het begin van elke vergadering door het Samenwerkingscomité goedgekeurd. Indien de partijen zulks overeenkomen, kan een punt dat niet op de voorlopige agenda staat als agendapunt worden opgenomen.

2. Met instemming van de partijen kunnen de in punt 1 genoemde termijnen worden bekort wanneer dat in een bepaald geval noodzakelijk is.

3. Het Samenwerkingscomité kan deskundigen verzoeken zijn vergaderingen bij te wonen om informatie te verstrekken over specifieke onderwerpen.

*Artikel 7***Notulen**

Van elke vergadering worden notulen opgesteld aan de hand van een samenvatting door de voorzitter van de door het Samenwerkingscomité bereikte conclusies.

Na goedkeuring door het Samenwerkingscomité worden de notulen door de voorzitter en de secretarissen ondertekend en bij beide partijen in de archieven bewaard. Een afschrift van de notulen wordt gezonden naar de voorzitter en de secretarissen van de Samenwerkingsraad en de leden van het Samenwerkingscomité.

*Artikel 8***Aanbevelingen**

Het Samenwerkingscomité doet geen aanbevelingen, behalve in de specifieke gevallen waarin het daartoe uit hoofde van artikel 80, lid 2, van de Overeenkomst door de Samenwerkingsraad wordt gemachtigd. In dergelijke gevallen dragen deze besluiten de titel „aanbeveling”, gevolgd door een nummer, de datum van aanneming en de beschrijving van het onderwerp. Aanbevelingen worden in onderlinge overeenstemming tussen de partijen gedaan.

Aanbevelingen van het Samenwerkingscomité worden naar de voorzitter en de secretarissen van de Samenwerkingsraad en de leden van het Samenwerkingscomité gezonden. Elke partij kan besluiten de aanbevelingen van het Samenwerkingscomité in haar officiële publicatie bekend te maken.

De aanbevelingen van het Samenwerkingscomité worden door de voorzitter en de secretarissen ondertekend.

Artikel 9

Uitgaven

De Europese Gemeenschappen en de Republiek Oezbekistan nemen de uitgaven in verband met hun deelneming aan de vergaderingen van het Samenwerkingscomité en van de subcomités en groepen daarvan voor eigen rekening; dit geldt zowel voor de personeelsuitgaven, de reis- en verblijfskosten, als de uitgaven voor post en telecommunicatie.

De uitgaven voor de vertolking tijdens de vergaderingen en voor de vertaling en het drukken van de documenten komen ten laste van de Europese Gemeenschappen, met uitzondering

van de kosten voor vertolking of vertaling uit een van de officiële talen van de Europese Gemeenschappen in het Oezbeeks en het Russisch, welke voor rekening van de Republiek Oezbekistan komen.

Andere uitgaven met betrekking tot de materiële organisatie van de vergaderingen, komen ten laste van de partij die gastheer is van de vergadering.

Artikel 10

Subcomités

Het Samenwerkingscomité kan subcomités instellen en de opdrachten daarvoor omschrijven. Deze worden geacht onder het gezag van het Samenwerkingscomité te werken, waaraan zij na elke vergadering verslag uitbrengen. Subcomités doen geen aanbevelingen.

Het Samenwerkingscomité kan de opdracht van elk van de subcomités wijzigen of andere subcomités oprichten om het bij te staan in de uitvoering van zijn taken.

BESLUIT VAN DE RAAD
van 4 oktober 1999
houdende benoeming van vijf leden van het Comité van de Regio's

(1999/668/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

BESLUIT:

Enig artikel

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in het bijzonder op artikel 263,

De volgende personen worden benoemd

a) tot lid van het Comité van de Regio's:

de heer Vicente Álvarez Areces ter vervanging van de heer Sergio Marqués;

Gelet op Besluit 98/110/EG van de Raad van 26 januari 1998 houdende benoeming van de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's voor de periode van 26 januari 1998 tot en met 25 januari 2002 ⁽¹⁾,

b) tot plaatsvervangers in het Comité van de Regio's:

de heer José Luis Raniero González Vallve ter vervanging van de heer Isaías López Andueza, de heer Manuel Cobo Vega, ter vervanging van mevrouw Carmen Álvarez-Arenas Cisneros, de heer Jaime Hevia Ruiz ter vervanging van de heer Leonardo Verdín Bouza, de heer Francisco Iribarren Fentanes ter vervanging van de heer José María Aracama Yoldi,

Overwegende dat in het Comité van de Regio's één zetel van lid en vier zetels van plaatsvervangers zijn vrijgekomen door het aftreden van de heer Sergio Marqués, lid en van mevrouw Carmen Álvarez-Arenas Cisneros en de heren Isaías López Andueza, Leonardo Verdín Bouza en José María Aracama Yoldi, plaatsvervangers, waarvan de Raad respectievelijk op 19 augustus 1999 en 13 september 1999 in kennis is gesteld;

voor de verdere duur van de ambtstermijnen, dat wil zeggen tot en met 25 januari 2002.

Gezien de voordracht van de Spaanse regering,

Gedaan te Luxemburg, 4 oktober 1999.

Voor de Raad

De Voorzitter

K. HÄKÄMIES

⁽¹⁾ PB L 28 van 4.2.1998, blz. 19.

COMMISSIE

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 15 september 1999

inzake een classificatiesysteem voor vast radioactief afval

(SEC(1999) 1302 def.)

(1999/669/EG, Euratom)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid artikel 155, en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid artikel 124,

- (1) Overwegende dat ingevolge artikel 174 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap op internationaal vlak maatregelen moeten worden bevorderd voor het behoud, de bescherming en de verbetering van de kwaliteit van het milieu;
- (2) Overwegende dat in artikel 7 van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie ⁽¹⁾ is bepaald dat „de lidstaten de nodige maatregelen nemen om algemene informatie aan het publiek te verstrekken over de toestand van het milieu, bijvoorbeeld door middel van de periodieke publicatie van beschrijvende rapporten”;
- (3) Overwegende dat Resolutie 92/C 158/02 van de Raad van 15 juni 1992 betreffende de vernieuwing van het communautaire actieplan op het gebied van radioactieve afvalstoffen ⁽²⁾ onder punt 1 van de bijlage „permanente analyse van de situatie”, voorschrijft dat de Commissie de Raad op gezette tijden een analyse verstrekt van de stand van zaken en de perspectieven op het gebied van het beheer van radioactieve afvalstoffen in de lidstaten, waarbij zal worden gekeken naar de eisen ten aanzien van veiligheid en milieubescherming en naar de behoeften van de kernenergieprogramma's en de activiteiten waarbij radio-isotopen worden gebruikt. De Commissie houdt ook het Europees Parlement op de hoogte van deze analyse.
- (4) Overwegende dat ingevolge het communautaire actieplan op het gebied van radioactieve afvalstoffen ⁽²⁾ „overleg inzake de veiligheid van het beheer en de opslag van radioactieve afvalstoffen” dient plaats te vinden, waarmee de mogelijkheid moet worden geschapen om „de nationale praktijken en regelgevingen op het gebied van de veiligheid van opslag nader tot elkaar te brengen, met name voor wat betreft de verschillende categorieën afvalstoffen”;
- (5) Overwegende dat onder punt 11 van Resolutie 98/C 251/06 van het Comité van de Regio's over „nucleaire veiligheid en plaatselijke/regionale democratie” ⁽³⁾ is bepaald dat het comité van oordeel is „dat de voorstellen voor verwijdering van radioactief afval een complexe materie vormen die niet voor iedereen zonder meer begrijpelijk is; daarom is het van het grootste belang alle relevante informatie ter beschikking te stellen, de territoriale bestuurslagen en de bevolking bij de besluitvorming te betrekken en bij de bevolking het vertrouwen te zoeken in de beginselen die aan de veilige opberging en de programma's voor afvalbeheer ten grondslag liggen”.

BEVEELT AAN:

Op basis van de in de bijlage gegeven toelichting,

dat de lidstaten en hun nucleaire industrie een gemeenschappelijk classificatiesysteem voor radioactief afval vaststellen met het oog op nationale en internationale communicatie en om het beheer van informatie op dit gebied te vergemakkelijken;

dat dit classificatiesysteem wordt gebruikt om informatie over vast radioactief afval te verstrekken aan de bevolking, nationale en internationale instituten en niet-gouvernementele organisaties. Het is niet de bedoeling dat dit dient ter vervanging van technische criteria welke nodig zijn voor specifieke veiligheidskwesties als vergunningverlening voor installaties of andere activiteiten;

⁽¹⁾ PB L 158 van 23.6.1990, blz. 56.

⁽²⁾ PB C 158 van 25.6.1992, blz. 3.

⁽³⁾ PB C 251 van 10.8.1998, blz. 34.

dat dit classificatiesysteem door de lidstaten zou kunnen worden gebruikt. In de periode tot 1 januari 2002 zou het naast de bestaande nationale systemen kunnen worden gebruikt.

In het kort is de voorgestelde classificatie als volgt:

1. **Radioactief overgangsafval**

Radioactief afval (hoofdzakelijk afkomstig van medische toepassingen) dat binnen de periode van tijdelijke opslag vervalt en vervolgens, als het voldoet aan vrijgaveniveaus, in aanmerking kan komen om buiten het officiële controlesysteem te worden beheerd.

2. **Laag- en middelactief afval (LMAA)**

In LMAA is de concentratie van radionucliden zodanig dat de warmteontwikkeling bij opberging laag genoeg is. Welke waarden voor het warmteontwikkelen vermogen aanvaardbaar zijn, wordt bepaald in veiligheidsevaluaties van de afzonderlijke locaties.

2.1. *Kortlevend afval (LMAA-KL)*

Deze categorie betreft radioactief afval met nucliden met een halveringstijd korter dan of gelijk aan die van Cs-137 en Sr-90 (circa 30 jaar) en een beperkte concentratie aan alfastralers (maximaal 4 000 Bq/g langlevende alfastralers in afzonderlijke afvalcolli en een globaal gemiddelde van 400 Bq/g in het totale afval volume).

2.2. *Langlevend afval (LMAA-LL)*

Langlevende radionucliden en alfastralers in concentratie die de grenswaarden voor kortlevend afval overschrijdt.

3. **Hoogactief afval**

Afval waarin de concentratie van radionucliden zo hoog is dat tijdens de opslag en de opberging ervan rekening moet worden gehouden met de warmteontwikkeling. (Het niveau van het warmteontwikkelen vermogen wordt door de locatie bepaald. Dit afval is hoofdzakelijk afkomstig van de behandeling en conditionering van verbruikte splijtstof).

Deze aanbeveling is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 15 september 1999.

Voor de Commissie

Ritt BJERREGAARD

Lid van de Commissie

BIJLAGE

1. Inleiding

Radioactief afval omvat een grote verscheidenheid aan materialen met uiteenlopende fysische, chemische en radioactieve eigenschappen. Deze verscheidenheid heeft tot gevolg dat de potentiële gevaren ver uiteenlopen.

De classificatiesystemen voor radioactief afval die in de Europese Unie in gebruik zijn, verschillen sterk wat betreft de gevolgde benadering en de wijze waarop zij worden toegepast. Sommige worden enkel gebruikt voor communicatiedoel-einden, terwijl andere worden opgelegd door de opbergingsroute.

De classificatiesystemen voor radioactief afval van de lidstaten zijn gebaseerd op activiteitsconcentratie, totale activiteit, afvalbron of opbergingsroute.

Een van de belangrijkste verschillen betreft het onderscheid tussen landen met en landen zonder kernenergie. Daarnaast zijn de grenzen tussen de categorieën niet altijd gemakkelijk kwantificeerbaar, zodat deze van land tot land sterk kunnen verschillen.

De verschillen in de classificatie van radioactief afval bemoeilijken de samenwerking tussen de lidstaten in het kader van de interne markt en het vrije verkeer van goederen en diensten. Zo zou bijvoorbeeld met het oog op de optimalisering van opbergfaciliteiten en het terugzenden van afval na behandeling en/of conditionering een gemeenschappelijke taal om de verschillende categorieën radioactief afval aan te duiden, zeer nuttig kunnen zijn.

Een classificatiesysteem van de Europese Unie kan ook nuttig zijn om vergelijkbare informatie over vast radioactief afval te verstrekken aan de bevolking, nationale en internationale instituten en niet-gouvernementele organisaties.

In deze toelichting wordt kort ingegaan op de redenen voor en de noodzaak tot harmonisatie, worden de vereisten besproken en wordt het voorgestelde classificatiesysteem beschreven.

2. Achtergrond

Het communautaire actieplan op het gebied van radioactieve afvalstoffen⁽¹⁾ bevat een onderdeel „Overleg inzake de veiligheid van het beheer van radioactieve afvalstoffen” waarmee de mogelijkheid moet worden geschapen om

1. telkens wanneer dat mogelijk is, een gemeenschappelijke aanpak te ontwikkelen, alsmede te trachten de voor radioactieve afvalstoffen gevolgde beheersstrategieën en -praktijken op communautair niveau te harmoniseren;
2. de nationale praktijken en regelgevingen op het gebied van de veiligheid van opberging nader tot elkaar te brengen, met name voor wat betreft de verschillende categorieën afvalstoffen;
3. aanbevelingen te formuleren inzake de beoordeling van de veiligheid van de opslag van radioactieve afvalstoffen en de daarvoor geldende criteria;
4. in het algemeen voor werknemers, bevolking en milieu een gelijkwaardig en voldoende beschermingsniveau te verkrijgen met de hoogste graad van veiligheid die in de praktijk haalbaar is.

In het algemeen kan worden gezegd dat als gevolg van bepaalde industriële, onderzoek- en medische activiteiten residuen worden geproduceerd die radionucliden bevatten. Na eventuele afscheiding, hergebruik in de nucleaire industrie en behandeling blijven er in principe twee categorieën van dergelijke materialen over. Het belangrijkste onderscheid tussen beide categorieën is:

categorie 1: materialen die buiten het officiële controlesysteem kunnen worden beheerd;

categorie 2: die residuen die niet voor verder gebruik bestemd zijn en waarvoor specifieke beheersprocedures vereist zijn afhankelijk van hun radioactieve eigenschappen.

Materiaal van categorie 1 kan door de nationale instanties worden vrijgegeven als het voldoet aan de vrijgaveniveaus die zijn vastgesteld aan de hand van de basiscriteria van bijlage I van Richtlijn 96/29/Euratom⁽²⁾. Nationale instanties moeten rekening houden met technische aanbevelingen van de Gemeenschap. Hierbij moet evenwel worden opgemerkt dat er tot dusverre geen gemeenschappelijke basis is voor de harmonisatie van categorie 1.

⁽¹⁾ Resolutie van de Raad van 15 juni 1992 betreffende de vernieuwing van het communautaire actieplan op het gebied van radioactieve afvalstoffen (92/C 158/02), PB C 158 van 25.6.1992, blz. 2.

⁽²⁾ Richtlijn 96/29/Euratom van de Raad van 13 mei 1996 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren (PB L 159 van 29.6.1996, blz. 1).

Alleen materialen van categorie 2 worden als „radioactieve afvalstoffen” beschouwd. Deze aanbeveling betreft alleen dergelijke materialen. Voor het beheer kunnen in principe twee alternatieven worden onderscheiden:

1. opslag gedurende een beperkte tijd totdat het mogelijk is de afvalstoffen in categorie 1 onder te brengen of op te bergen;
2. opberging volgens een welomschreven methode (bovengrondse of ondiepe opberging dan wel diepe opberging).

In het algemeen zijn de factoren die het meest relevant worden geacht voor de definitie van classificatiesystemen voor radioactieve afvalstoffen en voor beheersprocedures: type radionucliden, totale activiteit, activiteitsconcentratie, halveringstijd, dosistempo, warmteontwikkeling en andere fysische en chemische eigenschappen.

Internationale organen, nationale instanties en afvalverwerkers hebben in de sectoren waarvoor zij competent of verantwoordelijk zijn (afvalverwerking, vervoer, afvalverwijdering, communicatie binnen de internationale wetenschappelijke wereld en met de bevolking, enz.) classificatiesystemen voor radioactieve afvalstoffen opgezet waarin afvalstoffen met vergelijkbare kenmerken en gevaren in eenzelfde categorie worden ondergebracht om het beheer te vergemakkelijken en de veiligheid te verhogen.

De nationale classificaties zijn toereikend voor de meeste nationale behoeften van de lidstaten (zie hoofdstuk 4: „Huidige situatie”). Aangezien deze systemen onafhankelijk van elkaar en voor verschillende doeleinden zijn ontwikkeld, kunnen zij grote verschillen vertonen; sommige zijn gebaseerd op activiteitsconcentratie, andere op bron of opbergingsroute.

Het gegeven dat alle landen gebruikmaken van de internationale IAEA-classificatie van radioactieve afvalcolli is een geschikte basis om een gemeenschappelijk classificatiesysteem te ontwikkelen voor de lidstaten van de Europese Unie. De definitie van een classificatiesysteem dat als referentie dient, kan voor sommige landen een nuttige input opleveren voor de ontwikkeling van hun eigen beheersstrategieën en tegelijkertijd algemene en commerciële communicatie vergemakkelijken. Hoewel een dergelijk referentiesysteem nuttig kan zijn voor algemene en fundamentele kwesties, kan het wat de veiligheid betreft niet in de plaats komen van specifieke veiligheidsbeoordelingen die worden uitgevoerd voor specifieke beheersdoeleinden, waaronder de keuze van opbergingsroutes.

3. Het doel van een classificatiesysteem voor afval van de Europese Unie

Het belangrijkste doel van een classificatiesysteem is de communicatie te verbeteren en het beheer van informatie te vergemakkelijken doordat het een goed beschrijvend instrument biedt dat het mogelijk maakt inventarissen van radioactieve afvalstoffen in de Gemeenschap op een gestandaardiseerde, gemakkelijk te begrijpen manier te beschrijven voor politici en voor de bevolking.

Een moeilijker kwestie betreft het verband tussen het classificatiesysteem en de wijze waarop het afval zelf in de praktijk wordt behandeld en uiteindelijk wordt opgeborgen. De diensten van de Commissie waren dan ook van mening dat het classificatiesysteem indicatief (kwalitatief) dient te zijn in plaats van prescriptief.

De belangrijkste overweging daarbij is dat geen enkel kwalitatief classificatiesysteem de plaats kan innemen van de nationale regelgevende instanties bij de controle op de hantering en verwijdering van radioactief afval op specifieke locaties. De gedetailleerde veiligheidsbeoordelingen die zij toepassen in het kader van hun eigen specifieke beheers- en regelgevingssystemen en -voorzieningen vereisen veel gedetailleerder informatie over de afzonderlijke afvalstromen dan een classificatiesysteem kan bieden. De verschillende gangbare classificatiesystemen voor afval die in de lidstaten worden gebruikt, komen zelden voor in de tekst van nationale wetgeving of regelgevingsprocedures.

De divergentie van de huidige plannen voor de definitieve opberging van radioactief afval in verschillende lidstaten compliceert ook het verband tussen de classificatie van afval en de uiteindelijke opbergingsroutes. Sommige staten hebben vergevorderde plannen voor zowel diepe opbergfaciliteiten als oppervlakteaanleggen aan de oppervlakte voor verschillende afvaltypes. Andere lidstaten zullen zich naar alle waarschijnlijkheid tot slechts één soort faciliteit beperken en weer andere aarzelen nog.

Sommige staten zijn van mening dat een goed opgezet classificatiesysteem fundamentele aanwijzingen kan opleveren om het beheer van radioactief afval, met name de opberging, in algemene zin beter te structureren. Zo kan een dergelijk systeem in lidstaten waar zowel opberging aan de oppervlakte als diepe ondergrondse opberging worden toegepast, enige aanwijzingen opleveren met betrekking tot de groepen afvalstromen die naar elk type opberglocatie gaan.

Gezien de huidige diversiteit van de nationale classificatiesystemen voor afval zou een classificatiesysteem van de Europese Gemeenschap in eerste instantie tot 1 januari 2002 naast de bestaande nationale systemen kunnen worden gebruikt. Het zou tevens geschikt moeten zijn voor alle huidige en verwachte toekomstige afvalstromen om een uitgebreide rapportage van inventarissen mogelijk te maken. Het zal worden gebruikt voor regelgevingsdoeleinden en de communicatie met de bevolking verbeteren, bijvoorbeeld in verband met de vrije toegang tot milieu-informatie (Richtlijn 90/313/EEG).

4. Huidige situatie

De classificatiesystemen die in gebruik zijn in de lidstaten en de kandidaat-landen in Midden- en Oost-Europa zijn uitgebreid door de EG beschreven (¹). Dit EG-rapport bevat uitgebreide informatie over de classificatiesystemen van de verschillende landen.

Hieronder volgt een korte samenvatting van de classificatiesystemen.

4.1. Lidstaten van de EU

België

Radioactief afval wordt in België verschillend ingedeeld afhankelijk van de vraag of het al dan niet geconditioneerd is. De categorisering van niet-geconditioneerd afval is afhankelijk van de fysische toestand, de aard van de radionucliden, het niveau van de activiteitsconcentratie en de toe te passen behandeling. Deze eigenschappen worden weergegeven met een alfanumerieke code bestaande uit drie karakters. Geconditioneerd afval wordt gedefinieerd aan de hand van de opbergingsroute en in drie categorieën, A, B en C, ingedeeld. De classificatie is gebaseerd op de geschiktheid voor opberging aan de oppervlakte of diepe opberging en op het warmteontwikkelen vermogen van het geconditioneerde afval. Momenteel wordt een bijkomend type afval overwogen, namelijk met radium besmet afval. Er worden geen andere veranderingen in het classificatiesysteem verwacht.

Denemarken

Tot dusver is de opberging van radioactief afval in Denemarken nog niet overwogen, zodat in het classificatiesysteem alleen opslag in aanmerking wordt genomen. Het systeem is hoofdzakelijk gebaseerd op de oorsprong van het afval en tot op zekere hoogte op metingen en sortering. Als het afval bij de opslagfaciliteit aankomt, wordt het geclassificeerd op grond van de externe straling; na behandeling worden de afvalcolli opgeslagen in de opslagfaciliteit voor laagactief afval of laag/middelactief afval afhankelijk van het dosistempo en de hoeveelheid aan splijtbaar materiaal. Verbruikte ingekapselde bronnen worden opgeslagen bij het nationale laboratorium te Risø. Er worden geen wijzigingen in het classificatiesysteem verwacht.

Finland

Radioactief afval wordt in de eerste plaats ingedeeld in twee hoofdtypen: radio-isotopenafval en nucleair afval. Radio-isotopenafval komt van ziekenhuizen, onderzoeksinstituten en de industrie, terwijl nucleair afval afkomstig is van kerncentrales en van een onderzoeksreactor. Radio-isotopenafval wordt op grond van de activiteitsconcentratie verder geclassificeerd in vrijgegeven afval en laboratoriumafval. Nucleair afval wordt in drie categorieën ingedeeld op grond van de oorsprong en de beoogde opbergingsroute: in hoogactieve verbruikte splijtstof, laag- en middelactief afval van het bedrijf van kerncentrales en laag- en middelactief afval van de ontmanteling van kerncentrales. Het laag- en middelactieve afval wordt vervolgens verder onderverdeeld in vrijgegeven afval, laagactief afval en middelactief afval afhankelijk van de activiteitsconcentratie. Er worden geen veranderingen in het classificatiesysteem verwacht.

Frankrijk

In de nucleaire industrie wordt onderscheid gemaakt tussen conventioneel afval en nucleair afval afhankelijk van de geografische en functionele oorsprong (zoning van de installaties). Voor nucleair afval wordt het classificatiesysteem gevormd door een matrix die de toxiciteit van het afval koppelt aan de opbergingsroutes. Om de toxiciteit van het afval aan te geven worden twee parameters gebruikt: de levensduur van de belangrijkste radionucliden (korter of langer dan 30 jaar) en de activiteitsinhoud (zeer laag, laag, middelhoog en hoog). Dit classificatiesysteem kent acht afvalcategorieën die elk aan één of meer beheertrajecten worden gekoppeld. Sommige trajecten worden nog bestudeerd.

Duitsland

Het Duitse classificatiesysteem voor radioactief afval is gerelateerd aan de opbergingslocatie. De exploitant stelt een classificatie vast op grond van veiligheidsanalyses voor de locatie, rekening houdend met de toepasselijke wetgeving, verordeningen en voorschriften. Vervolgens worden voor de opbergplaats kwantitatieve voorschriften vastgesteld die onder meer een systeem van groepen afvalvormen, klassen afvalcontainers en activiteitsbeperingen voor bepaalde radionucliden omvatten. Er worden geen fundamentele veranderingen van het classificatiesysteem verwacht.

Griekenland

Griekenland heeft geen officieel classificatiesysteem voor radioactief afval, aangezien het enige radioactieve afval afkomstig is van onderzoeksinstituten, ziekenhuizen en de industrie. De gebruikers moeten evenwel een vergunning van de regelgevende instanties hebben, als zij zich willen bezighouden met activiteiten waarbij radioactief afval ontstaat.

De stralingsbeschermingsverordening wordt momenteel gewijzigd, hetgeen gevolgen kan hebben voor het classificatiesysteem.

Ierland

Aangezien er in Ierland geen kerncentrales of faciliteiten die deel uitmaken van de splijtstofkringloop, zijn, wordt radioactief afval eenvoudigweg ingedeeld op grond van de halveringstijd en op grond van de vraag of het een ingekapselde of een niet-ingekapselde bron betreft. Er worden geen wijzigingen in het bestaande systeem verwacht.

(¹) Radioactive Waste Categories. Current Position (98) in the EU Member States and in the Baltic and Central European Countries. 1998 OPOCE Luxemburg EUR 18324.

Italië

Het classificatiesysteem voor geconditioneerd afval in Italië is gebaseerd op de opbergingsroute. Radioactief afval wordt geclassificeerd in drie categorieën op basis van de radio-isotopische eigenschappen en de activiteitsconcentraties. Categorie I is afval dat binnen enkele maanden vervalt tot een niveau dat onder de vrijgaveniveaus ligt. Het resterende afval wordt op basis van halveringstijd en activiteitsinhoud ingedeeld in categorie II en III. Categorie II is verder onderverdeeld in twee subcategorieën op grond van de conditioneringseisen voorafgaand aan definitieve opberging.

De enige verwachte wijzigingen betreffen „Technische gids nr. 26” waaraan HAA, verglaasd afval en MAA (geen warmteontwikkeling) zullen worden toegevoegd.

Nederland

Tot dusverre is geen besluit genomen over de opbergingsroute voor radioactief afval. Het classificatiesysteem is dan ook geconcentreerd op de behandeling en conditionering van radioactief afval zonder op de keuze van een opbergingsoptie vooruit te lopen. Er zijn drie categorieën radioactief afval, elk met een aantal subcategorieën. Categorie 1 omvat alle laag- en middelactief afval beneden een bepaald dosistempo en is onderverdeeld op basis van oorsprong, radionuclide-inhoud en halveringstijd. Afval van categorie 2 en 3 is ingedeeld op basis van warmteproductie en vervolgens onderverdeeld op basis van oorsprong en type afval. Er worden geen wijzigingen van het bestaande systeem verwacht.

Portugal

De classificatie van radioactief afval wordt bepaald door de opbergingsroute. Er zijn drie categorieën: kortlevend laagactief afval (afkomstig van onderzoek, geneeskunde en industrie, omvat ook verbruikte ingekapselde bèta/gamma-bronnen met een halveringstijd minder dan 30 jaar, via verschillende routes geconditioneerd), alfa-actief afval (hoofdzakelijk verbruikte ingekapselde radium- en americium-bronnen) en afval afkomstig van uraanwinning en -ertsverwerking. Er worden geen wijzigingen van het bestaande systeem verwacht.

Spanje

Het Spaanse classificatiesysteem heeft twee categorieën die gebaseerd zijn op de beoogde of toegepaste opbergingsoptie. Dit zijn laag- en middelactief afval dat geschikt is voor ondiepe opberging, en alle andere afval. Daarnaast zijn specifieke criteria vastgesteld voor de afzonderlijke opberglocaties; dit zijn eisen in verband met de eigenschappen van het afvalcollo, de conditionering en specifieke radionucliden, alsmede eisen voor de locatie in haar geheel.

Er worden geen wijzigingen van het bestaande systeem verwacht, hoewel het nodig kan zijn de beschrijving van het beheer van verbruikte splijtstof, momenteel HAA, duidelijker te formuleren naar aanleiding van de recente verdragen van Wenen betreffende het veilig beheer van verbruikte splijtstof.

Zweden

Radioactief afval wordt onderscheiden in nucleair en niet-nucleair afval, dat wil zeggen afval afkomstig van ziekenhuizen en onderzoeksinstituten. Er wordt wat laagactief nucleair afval opgeborgen in ondiepe opbergplaatsen, waarbij activiteitsconcentratie en totale activiteit als criteria worden gebruikt. Nucleair afval dat niet wordt vrijgegeven of opgeborgen in ondiepe opbergplaatsen wordt ingedeeld volgens drie opbergingsroutes. Dit zijn opberging in gesteente voor bedrijfsafval (operationeel), opberging in gesteente voor ontmantelingsafval (gepland) en een bergplaats voor verbruikte splijtstof en andere langlevende afvalstoffen (gepland). Niet-nucleair afval dat niet kan worden vrijgegeven, wordt geconditioneerd en samen met nucleair afval opgeborgen of opgeslagen in afwachting van de bouw van geplande faciliteiten. Er worden geen veranderingen van het classificatiesysteem verwacht.

Verenigd Koninkrijk

Het Verenigd Koninkrijk heeft vier ruime categorieën radioactief afval, die zijn gebaseerd op het warmteontwikkend vermogen en de activiteitsinhoud van het afval. De vier categorieën zijn zeer laagactief afval, laagactief afval, middelactief afval en hoogactief afval.

In 1995 is uit een evaluatie van het beleid naar voren gekomen dat het wellicht wenselijk was het classificatiesysteem te herzien in het licht van beraad op EU-niveau. Een eventuele wijziging van het systeem zou kunnen worden gekoppeld aan de implementatie van de nieuwe basisnormen voor de veiligheid van Euratom.

4.2. Landen van Midden- en Oost-Europa**Bulgarije**

Bulgarije heeft drie categorieën radioactief afval die zijn gebaseerd op het equivalente dosistempo van gammastraling op een afstand van 0,1 m van het oppervlak of de waarde van specifieke alfa- of bèta-activiteit. Afval van instituten en verbruikte ingekapselde bronnen worden volgens dit systeem geclassificeerd.

Tsjechië

Tsjechië heeft geen classificatiesysteem dat in de regelgeving is vastgelegd. De regelgeving schrijft voor dat de producenten van het afval hun eigen classificatiesysteem moeten opstellen uitgaande van hun systeem van behandeling en conditionering en de gebruikte technologie en met inachtneming van de criteria die zijn vastgesteld door het staatsbureau voor nucleaire veiligheid. In de binnenlandse communicatie worden de categorieën laag- en middelactief afval, hoogactief afval en verbruikte splijtstof gebruikt, hoewel deze niet zijn gedefinieerd.

Estland

Estland werkt aan een verandering van het classificatiesysteem voor radioactief afval. De nieuwe verordening zal naar verwachting eind 1998 van kracht worden. Tot die tijd blijft Estland het oude classificatiesysteem van de USSR (SPORO-85) gebruiken. SPORO-85 heeft vrijgavelimieten voor radioactief afval op basis van specifieke activiteit en oppervlaktecontaminatie. Radioactief afval wordt vervolgens in drie groepen ingedeeld: voorwerpen, biologisch afval en verbruikte stralingsbronnen. Deze groepen zijn onderverdeeld in drie groepen op basis van het dosistempo.

Hongarije

Het Hongaarse classificatiesysteem is gebaseerd op de bron van het afval en de activiteitsconcentratie. De drie categorieën zijn laagactief afval, middelactief afval en hoogactief afval, afhankelijk van de activiteitsconcentratie of het dosistempo aan het oppervlak van het radioactieve afval.

Letland

De Letse autoriteiten werken aan nieuwe voorschriften voor het beheer van radioactief afval. Het nieuwe systeem wordt gebaseerd op de opbergingsroute, waarbij afval wordt gecategoriseerd op basis van halveringstijd en activiteitsinhoud. Bestaand afval kan worden ingedeeld in drie categorieën: afval dat is opgeborgen in oude bergplaatsen, afval dat is opgeborgen in nieuwe bergplaatsen en verbruikte ingekapselde bronnen in interimopslag.

Polen

In Polen worden grenswaarden gehanteerd om vast te stellen of afval al dan niet radioactief afval is. Afval dat radioactief is gebleken, wordt ingedeeld op basis van radionuclide-inhoud (bèta/gamma of alfa), terwijl ingekapselde stralingsbronnen de derde categorie vormen. Bèta/gamma-afval wordt verder ingedeeld in laag-, middel- en hoogactief afval op basis van de activiteitsconcentratie. Voor afzonderlijke colli gelden bijkomende criteria voor opslag en opberging.

Roemenië

Radioactief afval wordt in Roemenië op basis van de specifieke activiteit of het dosistempo aan het oppervlak ingedeeld in drie categorieën: hoog-, middel- en laagactief afval. Vast laagactief afval wordt verder onderverdeeld in verbrandbaar afval, niet-verbrandbaar afval en speciaal afval. Verbrandbaar afval wordt verder onderverdeeld in biologisch afbreekbaar en niet biologisch afbreekbaar afval en niet-verbrandbaar afval wordt ingedeeld in al dan niet compacteerbaar afval. Afval van uraanwinning en -ertsverwerking wordt afzonderlijk ingedeeld op grond van fysische kenmerken en activiteitsconcentratie. Het huidige systeem voor het beheer van radioactief afval zal op korte termijn worden herzien en het ligt in de bedoeling een classificatiesysteem in te voeren op basis van het IAEA-systeem en EG-aanbevelingen.

Slowakije

Slowakije kent tot dusver geen formeel classificatiesysteem. Er is een kwalitatief systeem dat algemeen wordt gebruikt, met de categorieën laag-, middel- en hoogactief afval. Er zijn echter geen specifieke grenswaarden voor deze categorieën. Het huidige systeem is grotendeels gebaseerd op de bron van het radioactieve afval, maar er wordt gewerkt aan een herziening van het systeem en het nieuwe systeem zal waarschijnlijk worden gebaseerd op de opbergingsroute.

Slovenië

Slovenië heeft drie categorieën radioactief afval: laagactief afval, middelactief afval en hoogactief afval. Deze categorieën zijn gebaseerd op de bron van het afval, met grenswaarden voor de specifieke activiteit. De categorieën laag- en middelactief afval zijn onderverdeeld in afval met alfastralers en afval met bèta/gammastralers. Er wordt gewerkt aan een classificatiesysteem op basis van het IAEA-systeem met inbegrip van het vrijgavesysteem.

5. Door de Commissie voorgesteld classificatiesysteem

Systemen voor het beheer van radioactief afval zouden moeten worden opgesteld op basis van de kenmerken en eigenschappen van het afval en de potentiële schadelijke gevolgen voor de mens en/of de milieueffecten. De criteria voor de toelating van radioactief afval in een opbergfaciliteit zijn gebaseerd op (en worden ondersteund door) veiligheidsevaluaties waarin de specifieke omstandigheden van het geval moeten worden onderzocht (regelgevingseisen, opbergconcept, evaluatiecontext, enz.). Deze omstandigheden zijn des te belangrijker wanneer wordt getracht toelatingscriteria voor ondiepe faciliteiten te definiëren. Deze omvatten het opbergconcept, het type en de rol van technische en natuurlijke barrières, het type en de regelmaat van institutionele controle die geacht wordt te bestaan en de scenario's die in de evaluaties moeten worden onderzocht.

Een op de opberging gebaseerd classificatiesysteem voor radioactief afval voor algemeen gebruik kan uitsluitend kwalitatief (indicatief) zijn, tenzij belangrijke aspecten van de veiligheidsevaluatie van tevoren zeer realistisch en geloofwaardig kunnen worden vastgesteld.

Een dergelijk indicatief systeem geeft een kwalitatieve beschrijving van de verschillende afvalcategorieën. In dit geval worden de meeste algemene kenmerken van het radioactieve afval als criteria voor de classificatie gebruikt. Daarnaast kunnen echter ook numerieke waarden om voor bepaalde belangrijke eigenschappen een ruim bereik of „grootteordes” aan te geven, nuttig zijn.

Het classificatiesysteem van de Europese Commissie is gebaseerd op het classificatiesysteem van de IAEA ⁽¹⁾ met bepaalde veranderingen om rekening te houden met de standpunten en praktische ervaring van Europese nationale deskundigen. Zo is bijvoorbeeld de door de IAEA aanbevolen grenswaarde voor de warmteontwikkeling in LMAA (2 kW/m³) niet gehandhaafd. De deskundigen konden geen enkele basis voor een dergelijke waarde vinden en waren algemeen van mening dat deze waarde alleen berust op locatiegebonden veiligheidsanalyses. Dit classificatiesysteem betreft alleen materialen die radionucliden bevatten of daarmee besmet zijn en die niet voor verder gebruik bestemd zijn (Richtlijn 92/3/Euratom) van de Raad ⁽²⁾.

Het classificatiesysteem is alleen bestemd voor vast afval. Hierbij moet evenwel worden opgemerkt dat vloeibaar afval in bepaalde gevallen wellicht kan worden ingedeeld in de voorgestelde categorie overgangsafval (hoofdzakelijk radioactief afval van ziekenhuizen en medische toepassingen).

Het classificatiesysteem zou in eerste instantie tot 1 januari 2002 naast de nationale systemen kunnen worden gebruikt. Het is niet de bedoeling dat nationale technische classificatiecriteria worden vervangen, aangezien deze zijn gebaseerd op specifieke veiligheidsoverwegingen in verband met bijvoorbeeld de verlening van vergunningen voor faciliteiten of andere activiteiten. Hierbij dient te worden opgemerkt dat geen enkel eenvoudig classificatiesysteem alle aspecten van het gebruik ervan kan bestrijken. Hiervoor zijn afzonderlijke, gedetailleerder aanwijzingen vereist. Het moet evenwel duidelijk zijn dat een goed beschreven en ondersteund, zij het hoofdzakelijk kwalitatief, classificatiesysteem voor afval veel nuttige informatie kan opleveren om het beheer van informatie over radioactief afval te vergemakkelijken en communicatie op Europees niveau te verbeteren.

In de volgende paragrafen wordt een beschrijving gegeven van het voorgestelde classificatiesysteem dat is gebaseerd op radioactiviteitsinhoud, levensduur en warmteontwikkend vermogen.

5.1. Radioactief overgangsafval

Radioactief afval (hoofdzakelijk afkomstig van medische toepassingen) dat binnen de periode van tijdelijke opslag vervalt en vervolgens, als het voldoet aan vrijgaveniveaus, in aanmerking kan komen om buiten het officiële controlesysteem te worden beheerd. Voorgesteld wordt een maximale duur van vijf jaar te hanteren. Na deze periode van vijf jaar dient het afval als laag- en middelactief afval te worden beschouwd. De vrijgaveniveaus zijn door de nationale bevoegde instanties vastgestelde waarden die zijn uitgedrukt in activiteitsconcentratie en/of activiteit, waarbij of waaronder radioactieve stoffen of materialen die radioactieve stoffen bevatten afkomstig van handelingen die onderworpen zijn aan verplichte melding of vergunning, van de vereisten van Richtlijn 96/29/Euratom kunnen worden vrijgegeven. Deze niveaus moeten voldoen aan de in bijlage 1 van de Euratom-richtlijn betreffende basisnormen voor de veiligheid (Richtlijn 96/29/Euratom van de Raad van 13 mei 1996) gehanteerde basiscriteria en rekening houden met andere technische aanbevelingen van de Europese Gemeenschap.

5.2. Laag- en middelactief afval (LMAA)

In LMAA is de concentratie van radionucliden zodanig dat de warmteontwikkeling bij opberging laag genoeg is. Welke waarden voor het warmteontwikkend vermogen aanvaardbaar zijn, wordt bepaald in de veiligheidsevaluaties van de afzonderlijke locaties.

5.2.1. Kortlevend afval (LMAA-KL)

Deze categorie betreft radioactief afval met nucliden met een halveringstijd korter dan of gelijk aan die van Cs 137 en Sr 90 (circa 30 jaar), een beperkte concentratie aan langlevende alfastralers (maximaal 4 000 Bq/g langlevende alfastralers in afzonderlijke afvalcolli en een globaal gemiddelde van 400 Bq/g in het totale afvalvolume).

5.2.2. Langlevend afval (LMAA-LL)

Langlevende radionucliden en alfastralers waarvan de concentratie de grenswaarden voor kortlevend afval overschrijdt.

⁽¹⁾ IAEA Safety Series No. 111-G-1.1 Classification of Radioactive Waste, A safety guide. Wenen 1994.

⁽²⁾ PB L 35 van 12.2.1992, blz. 24.

5.3. Hoogactief afval

Afval waarin de concentratie van radionucliden zo hoog is dat tijdens de opslag en de opberging ervan rekening moet worden gehouden met de warmteontwikkeling (het niveau van het warmteontwikkelen vermogen wordt door de locatie bepaald. Dit afval is hoofdzakelijk afkomstig van de behandeling en conditionering van verbruikte splijtstof.

6. Conclusies

De Commissie beveelt de lidstaten en hun industrie aan dat zij het voorgestelde classificatiesysteem aannemen voor communicatie op nationaal en internationaal niveau.

Dit classificatiesysteem zou moeten worden gebruikt om informatie over vast radioactief afval te verstrekken aan de bevolking, nationale en internationale instituten en niet-gouvernementele organisaties.

De Commissie beveelt de lidstaten het gebruik van dit classificatiesysteem aan. Gedurende de periode tot 1 januari 2002 kan het naast de bestaande nationale systemen worden gebruikt.

Derhalve lijkt het dienstig dat de Commissie de lidstaten een aanbeveling doet inzake een classificatiesysteem voor vast radioactief afval.

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 2131/1999 van de Commissie van 6 oktober 1999 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2805/95 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de wijnbouwsector

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 261 van 7 oktober 1999)

Op bladzijde 31 in artikel 2
in plaats van: „16 oktober 1999”,
te lezen: „15 oktober 1999”.
